

DEVİRİMCİ YOL

SAYI: 12/1 OCAK 1978

500 Kuruş

Faşist güçler azgın bir terör ve saldırı kampanyası başlattılar.

Halkın ve yükseliş öğrencilerinin topluca bulunduğu yerlere bombalar atılıyor. İnsanlar kaçırılıp, işkence edildikten sonra öldürülüyor. Otomatik tüfeklerle halkın üzerine yaygın ateşi açılıyor. Profesörler evlerinin içinde kurşunlanıyor...

Faşist güçlerin saldırı kampanyalarının amacı, emekçi halka gözdağı vermek, onun mücadele azmini kırmaktır. Halk güçlerine karşı bir güç gösterisidir. Bütün bunlar emekçi halklara karşı bir savaş ilanıdır.

● YİĞİT YÜKSELİŞ ÖĞRENCİLERİ FAŞİST SALDIRILARA BOYUN EĞMEYECEKTİR.

● DİSK: "İlerlemeciler Geriledi."

● Devrimci Yol taraftarlarının KAMPANYA değerlendirmeleri.

● FAŞİZM VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE SORUNU.

**Bu savaşı kabuletmekten başka
bir yolumuz yoktur**

**FAŞİST SALDIRI VE TEHDİDE
BOYUN EĞİLEMEZ**

**EMEKÇİ HALKLARIN DEVİRİMCİ
MÜCADELESİ DURDURULAMAZ**

Faşistler halk güçlerini yıldırım ve halkın direniş kırmak istiyor

* Faşistlerin kitle katliamı çabaları Yükseliş'teki mücadeleyi engellemeyecek

«YÜKSELİŞ» BOYUN EĞMEYECEK!

Bütün Türkiye'de oligarşinin emekçi halklarımıza açtığı savaş şiddetlenerek sürüyor. Halk güçleri faşist saldırılar karşısında kendilerini savunmak için direniyorlar. Bugün tüm faşist güçler kitlelerin direniş ruhunu parçalamak için, halka yönelttikleri açık saldırıların şiddetini ve yoğunluğunu giderek artırıyorlar. Nerde bir direniş, bir mücadele varsa faşist güçler orada bombeli kitle katliamlarına girişiyorlar. Devrimcileri ilerileri, demokratları, kendilerinden olmayan insanları sokak ortasında kaçıyor, işkence ediyor yaralıyor ve öldürüyorlar. Siyasal ortamı bütünüyle kendi faaliyetlerinde tutabilmek için sisteme bir biçimde saldırıyorlar. Ankarada "Yükseliş"te devrimci öğrencilerin birliği orkalı ve patlattıkları bomba bir kitle katliamıdır. Ve MC hükümetinin çökme sürecinin hızlanmasıyla birlikte artan ve yaygınlaşan sistemli faşist saldırıların bir parçasıdır. N var ki Yükseliş öğrencileri bu vahşi saldırı karşısında yıldırdılar, tam tersine

daha bir kenetlendiler, faşizme karşı mücadelelerini devrimcilerin önderliğinde daha da yükselttiler.

15 ARALIK KİTLE KATLIAMI "YÜKSELİŞ"TE DEVRİMCİLERİN ÖNDERLİĞİNDE GİDEREK YÜKSELEN ANTI-FAŞİST MÜCADELE KARŞISINDA FAŞİST GÜÇLERİN İÇİNE DÜŞÜKLERİ ÇARESİZLİĞİN BİR ÖRÜNÜDÜR.

15 Aralık perşembe günü devrimci Yükseliş öğrencilerinin okula gitmek için sabah 8.30'da toplandıkları Maltepedeki Albayrak kahvehanesine faşist güçlerin önceden yerleştirdikleri bir saatli bombanın patlaması sonucu onyedisi ağır olmak üzere 56 devrimci genç yaralandı. Bugüne kadar ağır yaralılardan Mustafa SARI ve Adnan ŞAHİNGÖZ arkadaşları öldüler.

Patlama sonrasında Devrimci Gençler yaralı arkadaşlarını hastahaneye taşıdıktan sonra okula gitmek isteyince, bu kez polislin saldırısına uğra-

dılar ve okula alınmadılar. Polis, okula girmek isteyen bir çok devrimciyi göz altına aldı. Bu olay da yüksek öğrenim kurumlarına doldurulan "güvenlik" görevlilerinin esas olarak faşistlerin güvenliğini sağladığını bir kez daha açık bir biçimde gösterdi. Kitle katliamına girişen faşistler ellerini kollarını sallaya sallaya dolaşırken, saldırıya uğrayan ve okula girmek isteyen anti-faşist unsurlar göz altına alındılar. Faşizmin sivil güçlerinin terörü resmi güçlerin terörü tamamladı.

Faşistler her silahlı saldırı sonrasında yaptıkları gibi Yükseliş saldırısından sonra da yalan-dolan saldırısına geçtiler. 15 Aralık akşamı ve 16 Aralık günü verdikleri demecelerde "ülküçü" ve "milliyetçi" adlı faşist örgüt ve kuruluşlar, devrimcilerin bombayı okula atmak için beraberlerinde olduklarını ve yanlışlıkla patlattıklarını söylediler. Böyle bir şey asla inanılmıyorsa, çünkü devrimciler kitlelerin güvenliğine kendilerinininkinden daha

fazla önem verirler. Ayrıca bu tür yalanlarına da faşistler kendilerinden başka kimseyi inandıramazlar. Herşeyden önce Maltepe halkı, son üç yıldır faşistlerin Yükseliş'e ve bizzat kendilerine yönelik saldırılarının her gün içinde yaşadıkları için, bu saldırıya da kimin düzenlediğini pek iyi bilmektedir. Maltepe halkı faşistlere karşı nefretini, 15 Aralık günü devrimcilerin yardımına koşarak somutladı. Bombalama sonrasında yaralıların hastahane'ye kaldırılmasında çevre halkının büyük yardımı dokundu. Çevre halkı yaralıları kan vermek için araya girdi.

Okul içinde bir şey yapamaz duruma gelen faşistler, diğer resmi güçlerin de desteğiyle okul dışında girişecekleri bir saldırı ile Yükseliş'teki devrimci mücadeleyi engellenebileceklerini sanarak aldandırmışlardır. 15 Aralık kitle katliamı yalınlık yaratmamış, tam tersine direniş bilincini yükseltmiş, direniş ruhunu kamçulamıştır. Çünkü faşist terör, her zaman amaçladığı yalınlığı yaratamaz. Devrimcilerin doğru önderliği söz konusu olduğu zaman, Yükseliş'te olduğu gibi, bazen faşist terör silahlı böyle geri de tepebilir.

BÜTÜN YÜKSELİŞ KİTLESİ BUGÜN TEK BİR YUMRUK TEK BİR YÜREK OLMUŞTUR.

20 Aralık günü, bir önceki akşam yaralı arkadaşlarından Mustafa SARI'nın ölmesi üzerine 4000 kişiye yaklaşan bir öğrenci kitlesi, devrimcilerin önderliğinde bu faşist cinayeti protesto etmek üzere Maltepeden Hacettepe Hastahanesi'ne kadar yürüdü ve burada bir forum yaptı. Yükseliş öğrencileri faşizme karşı direnişlerini aralarında Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nda bulunduğu demokratik kitle örgütlerinin verdiği mücadele ile birleştirdiler ve en geniş komuoyunu arkalarına aldılar. 21 Aralık çarşamba günü 21 demokratik kitle örgütünün yöneticileriyle okula gidildi ve okul bahçesinde 1500 kişinin katılımıyla bir basın toplantısı yapılarak faşist saldırı ve cinayetler protesto edildi. Adnan ŞAHİNGÖZ'ün ölümü üzerine de 24 Aralık günü saat 12.00'de İzmir cadesinde TMGT'nin önünde 2500 devrimci öğrencinin ve 27 demokratik kitle örgütü temsilcilerinin katılımıyla bir basın toplantısı düzenlendi. Kızılay'daki trafiği uzun süre aksatan bu basın toplantısında 27 DKÖ'nün ortak açıklaması okundu, anti-faşist sloganlar haykırıldı ve devrim andı okıldı.

Türkiye'nin diğer bölgelerindeki devrimciler de son günlerdeki kitle katliamlarını özellikle de Yükseliş saldırısını protesto etmek üzere çeşitli gösteriler düzenlediler. Örneğin 16 Aralık günü, İstanbul'da Devrimci Gençlik, Karaköy'de toplanarak trafiği durdurdu ve "Yükseliş Faşistlere Mezar Olacak" sloganlarının atıldığı bir protesto gösterisi yapıldı.

YÜKSELİŞ ÖĞRENCİLERİNİ ONUMÜZDEKİ GÜNLERDE KARMAŞIK GÖREVLER BEKLEMEDİĞİ.

Devrimci Gençliği önmüzedeki günlerde bekleyen görevler karmaşıktır. Bugün okul içinde faşist işgal kırılış durumdadır. Bugün devrimcilerin yönlendirdiği kitlelerin anti-faşist siyasal bilinci hızla yükseltimelidir. Anti-faşist unsurlar, faşizme karşı direnişin kalıcı unsurları haline getirilmelidir. Okulda öğretim üyelerini ve diğer çalışanları mücadeleye sevkedecek ilişkiler gündeme getirilmeli, öğrenci-işçi-öğretim üyesi dayanışması sağlanmaya yönelik örgütlenmeler gerçekleştirilmelidir. Okulu kapatmayı amaçlayan girişimleri kesinlikle önlenmelidir. Öğrenci silelerini kapsayan örgütlenme genişletilmeli ve derinleştirilmelidir.

Ayrıca bugün bölgedeki tüm devrimciler, gerek öğrencilere gerekse Maltepe halkına karşı saldırı kararlarıyla olan üç faşist demeraj Maltepe'den sökülüp atılması ve bu faşist yuvaların dağıtılması için, Yükseliş birimini de içinde barındıran ama tüm Maltepe bölgesini kapsayan, çok yönlü bir direniş mücadelesinin örgütlenmesi görevi düşmektedir. (Örneğin, ilk elde bölge halkına yönelen ve bu faşist kuruluşların kapatılmasını talep eden bir imza kampanyası açılabilir. Bu kampanya, işleme, yazılama, duvar gazetesi ve bildiri dağıtma ile desteklenebilir.) Yükseliş öğrencileri devrimcilerin önderliğinde bu mücadele içinde kendilerini düşen görevi bilinci, kararlı ve örgütlü bir biçimde yerine getireceklerdir.

SILAHLI BOMBALI SALDIRILAR YÜKSELİŞ'TEKİ ANTI-FAŞİST MÜCADELEYİ DURDURAMAZ. KARDEŞLERİMİZİN KATİLLERİNE, FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİNE YÜKSELİŞ'TE YER YOKTUR. FAŞİST SALDIRILAR VE BU SALDIRILARA KARŞI VERİLEN ONURLU DİRENİŞ AYNI ÖLÇÜTLERLE DEĞERLENDİRİLEMEZ, VE SAHTE "ANARŞİ" GEREKÇELERİYLE YÜKSELİŞ KAPATILAMAZ. YÜKSELİŞ ÖĞRENCİLERİ MÜCADELELERİNİN TÜM ÜLKE DÜZEYİNDE EMERÇİ HALKLARIMIZIN VERDİĞİ DİRENİŞ VE KURTULUŞ MÜCADELESİNİN BİR PARÇASI OLDUGUNUN BİLİNCİNDEDİRLER. BU BİLİNÇLE, YÜKSELİŞ'TEKİ VE MALTEPE'DEKİ DİRENİŞ MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEK ÜZERE HER GEÇEN GÜN DAHA KARARLI VE ÖRGÜTLÜ OLARAK İLERİYE ATILMAKTADIRLAR.

Faşistler bir profesörü evinde kurşunladılar

Faşistler, Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi profesör Yalçın Sanalan'ın evinde karısı ve çocuklarının gözleri önünde kurşunladılar.

Türkiye'de artık olağan hale gelen faşist cinayetler, içinde yaşadığımız dönemde daha özel biçimlere bürünüyor. Saldırıları, pervasızca faşist olmayan herkeste, kahvede sokak ortasında işyerinde evlerin içinde yöneltiliyor. Faşistler halka açtıkları iç savaşın gerekliliğini yerine getiriyorlar. Geçtiğimiz aylarda fakültesindeki odasında oturan bir profesörün üzerine bomba

atan faşistler, şimdi bu tür saldırılarını daha aleni yapıyorlar. 27 Aralık gecesi, kendilerini gizlemeye dahi gerek duymayan uzun boylu, esmer, bıyıklı iki faşist katil saat 21.30 sıralarında profesör Sanalan'ın kapısını çalıyorlar. Kapıyı açan profesörün üzerine atez ediyorlar. Altesinin gözünden yere yığılan profesörün öldüğünden emin olmak isteyen faşist katiller iki kurşun daha sıkıyor ve ellerini kollarını sallayarak çekip gidiyorlar. Evet, saldırı bu denli soğukkanlılıkla işleniyor Profesyonelce...

NAZİ TOPLAMA KAMPLARINDAN KURTULABİLEN BİR ALMAN PROFESÖRÜ DİYOR KI:

"İlk önce geldiler, komünistleri alıp götürdüler, öldürdüler. Ben sesimi çıkarmadım. Beni ilgilendirmiyordu. Sonra, yahudileri aldılar toplama kamplarına, işkenceye götürdüler. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü bana göre birşey yoktu. Sonra Sosyal Demokratlar, uurma, hapse atmaya, toplama kamplarına götürmeye başladılar. Ben yine sesimi çıkarmadım. Çünkü bana dokunamazdılar. Bir gün kapım çaldı. Beni alıp, toplama kampına götürdüler, işkenceye. Hiç kimsesiz çıkardılar. Çünkü ses çıkarmak kimsesiz kalmamıştı..."

dir. Faşizme teslim olunmamalıdır. Bunu anlamak, işi çözmekten sonra bir şey yapamaz. Bunu anlamak için, tıpkı yurtsever devrimci öğrencilerin öldürülmesi gibi onlarca demokrat öğretim üyesinin öldürülmesini beklemek, her gün bir kaç öğretim üyesinin siyasal cinayete kurban gitmesini beklemek gerekmez

Öğrencileri yanlarına almadan Senato'ya giden öğretim üyelerine Sırrı Atalay şöyle demiştir:

"Yalnız bir öğretim görevlisine vakti olduğu zaman değil, en uzak köşedeki yoksul bir Türk çocuğunun da burnu kanaması karşısında aynı davranışta hep beraber bulunun, hep beraber bulunalım."

Siyasi cinayetleri artık sıradan alışık oldukları olarak görmeye alışan demokrat komuoyumuz, ancak bir profesöre yöneltilen bu vahşi saldırı ile ayağa kalkabiliyor. Üniversite öğretim üyeleri öldürülme sırasını kendilerine geldiğini görünce tepki gösteriyorlar. Kuşkusuz, geçmişte de olsa akışınacak bir tepkiydi bu. Beytepe Kampusunda tüm öğretim üyeleri bu saldırıyı konuşan foruma öğrencilerle birlikte katılıyorlar. Bu, faşist saldırılar karşısında, somut eylem birliği, güç birliği için olumlu bir adımdır. Ne var ki bu adımı devamı bir türlü gelmiyor. Sekreterlerin öğretim üyeleri, öğrencilerle birlikte protesto yürüyüşü yapmaya, kendi öğrencilerini sahip çıkmaya yanaşmıyorlar. Korkuyorlar. Bu çekingencilik faşizme teslimiyet demektir. Artık "sıradan bir siyasal cinayete kurban olmak" kendilerini de ilgilendiren bir tehlike-

TMMOB'YE YÖNELEN SALDIRILAR

16 Aralık günü Yükseliş öğrencilerine yöneltilen kanlı saldırının bir rastlantı olmadığı, faşist güçlerin sistemli saldırılarının bir parçası olduğu açık ortadaydı. Bu durum, daha sonra gelişen olaylarda kanıtlanmaya devam etti. Aynı gün saat 12.30 civarında, AP Genel Merkezi yakınında Hür-Genç üyesi bir faşistin öldürülmesi üzerine, faşisti öldürenlerin TMMOB binasına kaçtığı iddia edilerek TMMOB Genel Merkezi polisler tarafından kanunsuz bir şekilde aranmak istendi. Aynı anda başlarında AP'li bir parlamenter ve AP Genel Merkezinden çıkan bir grubun da bulunduğu faşist saldırıların polis gözünde taş ve şipşirle binaya saldırıdır. TMMOB yöneticileri ve o sırada binada bulunan bazı CHP'li ve MBG üyesi parlamenterler bu saldırıya ve polis in yasa-dışı arama istemine karşı çıktılar. Buna rağmen polisler kanunsuz şekilde arama işlemlerini sürdürdüler, faşist saldırganlar ise saldırılarına devam ettiler. Daha sonra da polis binada bulunan herkesi göz altına aldı ve bir süre emniyette alkoydu.

Açık ki, faşistlerin saldırısıyla bütünleşen polis arama TMMOB'ne yönelmiş doğrudan bir baskı girişimidir. Olaydan sonra TMMOB Genel Başkanı Teoman Öztürk, TMMOB ve 18 odası adına yaptığı basın toplantısında bu saldırının amacını ve bu saldırı karşısındaki tavırlarını şöyle açıkladı: "Birliğimiz ve odalarımızın halkımızın çıkarları doğrultusundaki mücadelesinin sürdürüğü ve ülkemizde faşist ve gerici güçler bulundukça sürece bu tertip ve saldırıların son olmadığını, ancak mücadelemizin de güçlenerek gelişeceğini biliyoruz."

Bu olaydan 5 gün sonra ise faşist güçler TMMOB'ne yeni bir saldırı düzenlediler. 20 Aralık günü saat 20.30 sıralarında TMMOB binasına tahrip gücü oldukça yüksek bir patlayıcı madde atıldı. Büyük bir şans eseri binada çok az sayıda insan bulunuyordu. Patlama sırasında binanın giriş kati boş olmasaydı, bu saldırı yeni bir kitle katliamı örneği olabilirdi.

FAŞİSTLER KAÇIRDIKLARI KİŞİLERE İŞKENCE ETTİKTEN SONRA ÖLDÜRÜYORLAR.

İKİ KIBRISLI ÖĞRENCİ KAÇIRILARAK YURULDU, BİR TANISI ÖLDÜ, DİĞERİ ÜZÜMDEN TESADÜFEN KURTULDU

Faşist saldırılar ne ilkti ne de son. Belirttiğimiz gibi bütün bunlar sistemli bir şekilde aramalarda ve faşizmin emekçi halklara açıkça ilan ettiği savaşın bir gereği olarak gündeme gelmekteydi. 8 Aralık günü iki Kıbrıslı devrimci gencin faşistler tarafından kaçırılması olayının bu akışı içinde ele alınmalıdır.

8 Aralık günü bütün basın organları kaçırılan, işkence edilen, birisi öldürülen ve birisi

FAŞİST SALDIRI VE TEHDİDE BOYUN EGİLEMEZ

"Yerel Seçimler" den sonra, ülkemizdeki siyasal gelişmeler hızlandı. Aslında yerel seçimlerin bu gelişmeler üzerinde önemli bir etkisi yoktur. Uzunca bir zamandan beri böyle bir gelişmenin olacağı söylenip duruyordu.

Ülkemizdeki siyasal gelişmelerin yönü devrimcilere önemli yeni görevler yükleyecek bir nitelik taşımaktadır. Bu yüzden, öncelikle, bugünkü siyasal gelişmelerin yönü ve niteliğini iyice kavramamız gerekecektir.

Erken seçimlerden sonra Ecevit Hükümetinin güvenoyu alamadığı gün çıkan Devrimci Yol dergisinin baş yazısında yazarları, şimdiki yeni den okumakta yarar var:

"...MC çetesi -bir süre içinde olsa- efendileri tarafından terkedilmiş bir durumuna düşmüşlerdir. Onlar böyle bir durumda insiyatifli ellerinden çıkarmamak için direndiler, bir bakıma yapabilecekleri tek şeyi yaptılar: Kumar oynadılar. Kazanıp kazanmadıkları ise güvenoyu sonuçlarına göre değil, daha uzunca bir süre içinde ortaya çıkacak..."

"Açık olarak ortada olan bir şey var ki -şimdi artık AP, MSP ve MHP'den oluşan MC topluluğunun, bugünkü sorunlara bir 'çare' getirebilmeleri olanagün bulunmayışi nedeniyle hükümet şansları zayıftır..."

"Ekonomik ve siyasal sorunların çözümü -sistemin işleyişinin devamı açısından- zorunlu bir ön koşul haline geldi. Buna karşılık bu sorunların çözümü konusunda oligarşinin içindeki kesimler arasında uzlaşma sağlanmıyor. MC çözümünün geçerli olup olmaması (şöz konusu) sorunların çözümünün ne derece zorunlu hale

geldiğine bağlıdır. Eger sistemin ken disine devam ettirebilmesi gerçekten ortadaki sorunların çözümüne sıkı sıkıya bağlı ise, sistemin olağanüstü -zorlayıcı- yollara yönelmesi kaçınılmaz demektir."

(Devrimci Yol, 5 Temmuz 1977, Sayı: 5:s.2)

Bugün Demirel, oynadığı kumarı kaybetmiş görünüyor. Düzen, "kurtarıcı" Ecevit'e kavuşmak için çaba sarfediyor. Ve şimdi görülen odur ki "düzenin kurtarıcısı" rolüne layık olduğunu yerel seçimler sırasındaki ve öncesindeki tutumlarıyla (zamlara, devallatasyona, taban fiyatlarının düşürülmesine karşı çıkmayarak, İleri eğilimli kişileri tasfiye ettirerek ve de ülkenin en güçlü işçi sendikası konfederasyonunu daha sıkı bir şekilde denetimine alarak) yeterince kanıtlanmış olan Ecevit "sahneye" çıkmak üzeredir.

Bir "Ecevit hükümeti dönemi" bir çok bakımdan, devrimcilere yeni görevler yükleyen bir durum yaratmaktadır. Önümüzdeki günlerde bu durumu yakından incelemek ve gelişmeleri doğru bir şekilde değerlendirmek gerekecektir.

Daha şimdiden faşist saldırılar birden bire şiddetlenmiştir. Bu şiddetli saldırılar bir yandan şimdiki gelişmeleri etkilemeye yönelirken bir yandan da ellerindeki mevzileri ko ru yabılecek bir ortam yaratmayı hedefliyor. Mevcut ortamı daha da gerginleştirme çabaları şiddetli saldırılar ve 'etliam girişimleri, faşist güçlerin bir gözdeği, verme, bir meydan okuma görevi olarak değerlendirilmelidir. Ecevit'in kurabileceği bir hükümet döneminde de faşistler bu saldırıları sürdürülecek, ellerindeki mevzileri koruyarak, sahte bir düzen alternatif

görünümünde tabanlarını güçlendirmeye çalışacaklardır. Bunun için şiddetli saldırılarla gözdeği vermeye çalışır, üzerlerine gelindiği takdirde, "ortalığı karıştırmak" tehdidinde bulunurken zaman zaman kısmi geri çekilmeleri "ellerindekileri" koruyabilecekleri bir "barışı" da savunur görünecektir.

Gariptir ki iktidara aday olan Ecevit hem "böyle bir barış" savunuculuğunu yapmaya gönüllüdür, hem de faşist saldırılar karşısındaki aktif bir savunma tutumuna karşı "faşizmin oyununa gelme" tehdidini yapacak bir anlayışta. "Sizin yazıtından hükümeti düşürecekler faşizmi getirecekler" tehdidini kullanmaya hazır (Ecevit'ten başka) daha ne kadar çok insan var!

Ecevit'e ve bütün bunlara faşizmin emekçi halka karşı ilan edilmiş bir savaş ilanı olduğunu, bu savaşta "şiddetle gelse şiddetle gelse her türlü şiddetle karşıyız" gibi ahmaklıklarla yer olmadığın kim anlatacak! Her gün birkaç halk evladının öldürülmesi, kitlelerin içine bombaların atılması, profesörlerin evlerinde kurşunlanabilmesi de anlatılmadıkdan sonra...

Evet, gensoru sonuçları bile alınmadan, bu yazı erken yazılmış bir yazıdır belki. Ama, bu günde söylenebilecek olanlar bundan başka bir şey değil.

Faşist saldırılar karşısında tek bir doğru politika vardır: Faşist terör ve gözdeği politikasına teslim olmamak! Bize karşı ilan edilmiş bir savaş kabul edip, gereğini yapmak. Faşist güçlerin üzerine giderek tüm faşist güçleri dağıtacak devrimci bir mücadele anlayışının gerekliliğini kavramak...

de yaralı olarak bulunan iki Kıbrıslı öğrencinin başına gelenlere geniş yer verdiler. Olay sonraları daha "ayrıntılı" bir biçimde renkli basında da sunulmaya çalışıldı ve bu "ayrıntı"lar arasında ise olayın özünü gizlemeye çalışıldı. Olayın gelişimi şöyleydi: 6 Aralık günü 2 Kıbrıslı öğrenci okula gitmek üzere kaldıkları yurttan ayrıldılar. Fındıkzade yakınlarında araba beklerken, faşistler tarafından, silah zoruyla ilk önce faşist işgal altındaki Çapa İlk Öğretmen Okuluna, oradan da Cerrahpaşa civarında bir eve götürüldüler. Evde kendilerine ağır işkenceler yaptılar. Faşistler tarafından "yargılanmışlar". Daha sonra da bir arabayla Büyükçekmece taraflarında boş bir araziye götürülerek faşist "yargılama"nın sonucu kurşuna dizilmişler. Muharrem Adnan Özdemir ölmüş, Ülmen Salih ise ağır yaralı olarak kurtulmuş. Ülmen Salih'in kurtulması, bu olayın kamuoyuna yansımalarını sağlamıştır.

FAŞİST KATİLLER BİR ÖDÜTÜ ÖĞRENCİSİNİ KAÇIRARAK KATLETTİLER

Kıbrıslı öğrencilerin faşistler tarafından kaçırılmasından sonra, Salih Karademir adında yurtsever bir ÖDÜT öğrencisi de faşistler tarafından kaçırıldı ve öldürüldü. Faşistler, ÖDÜT'ü öğrencilerin mücadelesini bastırmak için bütün yollara başvurduklar, hatta kitle katliamı uygulayarak onları yurdurabilecekleri

rini sandılar, ama başaramadılar. Bu kez de sinsi tuzak kurarak, yurtsever devrimci ÖDÜT öğrencilerini tek tek avlayarak vahşetlerini sürdürüyorlar. Ama bunda da başarılamayacaklar. ÖDÜT Öğrenci Temsilcileri Konseyi faşistlerin bu yeni cinayetleri üzerine yaptıkları bir açıklamada şunları söylüyor:

"Karademir, 15 Aralık gecesi 23.15 servisi ile ÖDÜT kampusundan şehre gitmiştir. İstanbul'a gidiş bileti almak için otobüs terminaline gidenken faşist zorbalardan tarafından kaçırılmıştır. Daha sonra da Kıbrıslı öğrenciler yapıldığı gibi işkence altında sorguya çekilerek 19-20 Aralık günleri arasında boğularak öldürülmüştür. Ardından, ölümünden emin olabilmek için girtliği, kesilmesi ve olaya adı bir zabıtaya vakası süsü verilerek üzere cesedi dereye atılmıştır. Bu olay da tek başına faşizmin öğrencileri ve kurdurganlığını sergilemektedir."

FAŞİST GÜÇLERİN ADAM KAÇIRMASI FAŞİZMİN HALKIMIZA AÇTIĞI SAVAŞIN BİR PARÇASIDIR.

Aslında bu adam kaçırma olayı, faşizmin emekçi halkımıza açtığı savaşın bir parçasıdır. Geçen yılda İstanbul'da Zeki Erginbay kaçırılmış, işkence edilmiş ve daha sonra vahşice öldürülerek Şile yoluna bırakılmıştı. Bugün faşist güçler, devrimcileri İleriileri yurtseverleri kaçırarak tutsak alıyor, bazen de "yargılayıp"

öldürüyorlar. 12 Mart'ın RESMİ işkencehanelerinin tutuk evlerinin, yargı ve infaz organlarının uygulamaları ile faşistlerin bugün uyguladıkları terör aynı amaca yöneliktir. Aynı niteliktedir. Bugünkü sivil faşist terör (kontr - gerillası, MIT'i, sivaslı polis vb. tüm resmi faşist güçlerin denetimli altında), 12 Mart resmi terörünün doğrudan bir devamıdır.

Son kaçırma olayının diğer kaçırma olayından ayrı bir özelliği de kaçırılanların Kıbrıslı olmasıdır. Son yıllarda yurdumuzda okuyan İleri, devrimci Kıbrıslı öğrencilere yönelik saldırılar yoğunlaşmıştır. Olaylar göstermektedir ki, Kıbrıs'taki faşist güçler Türkiye'deki faşist güçlere, elele birlikte çalışarak bu katliamları uygulamaktadırlar. 1976 yılında Özer Elmas ve Mehmet Ömer adlı Kıbrıslı devrimcilerin İstanbul'da güpegündüz sokak ortasında öldürülmelerinden sonra, Muharrem Adnan Özdemir ve Ülmen Salih'in faşist katiller tarafından kaçırılması faşizmin ülkemizdeki genel saldırılarının bir parçası olduğu kadar Kıbrıs'taki faşist güçlerin Türkiye'deki faşist güçlerle birlikte Kıbrıslı devrimcileri karşı ortaklaşa düzenledikleri yıldırma girişimlerinin en son örneklerinden biridir de. Kıbrıs Türk toplumunda emekçi halkın alın terini sömüren parabolcuları, emekçi halktan gaspettikleri değerleri bir bölünmüş halk düşmanı faşist Türk Ocaklarının örgütlenilmesine harcamaktadırlar. Türk Ocakları, Türkiye'deki Ülkü Ocakları ve diğer açık-gizli faşist kuruluşlarla

işbirliği içinde, gerek Kıbrıs'ta gerek Türkiye'de anti faşist güçlere karşı silahlı saldırılar sürdürmektedir.

TÜRKİYE'DEKİ KIBRISLI ANTI-FAŞİST GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ SORUNU HALA GÜNDEMDEDİR.

Kıbrıslı öğrenci Adnan Özdemir'in cenaze töreni geniş katılımı bir anti-faşist kitle gösterisine dönüşmüştür. Kıbrıslı devrimciler diğer kentlerde de olayı protesto eden eylemler yapmışlardır. Ülmen Salih'in basında günlerce yer alan açıklamaları ise Türkiye'deki Kıbrıslı anti-faşist güçlerin sorunlarını yeniden kamuoyunun önüne getirmiştir. Türkiye'deki Kıbrıslı anti-faşist güçlerin eylem birliği sorununu çözülmesi gerektiği her zamankinden daha fazla bir biçimde bilinçlere yerleşmiştir. Esas olarak Kıbrıs'ta devrimci bir siyasetin yaratılıp hayata geçirilmesi için mücadele veren Kıbrıslı Devrimciler bu konuda karmaşık bir görevler bütününe emekçi halkın birliği ile karşı kurşunlanırlar. Kıbrıslı Devrimciler eylemlerini objektif olarak empolesin ÇKP ve SBKP yanlısı revizyonist emekçileri terdit etme mücadelesini vermektedirler. Öz'üklük KÖGEF'in yönetimine emekçilerin olan İGD kurucuları revizyonistlerin etkinliğini kırılması gerektiğinin bilincindedirler. Kıbrıslı Devrimci Türkiye'deki anti-faşistlerin eylemlerini çalıştırarak bir zaman devrimci güçleri yanlısı emekçi güçleri yanlısı emekçi güçlerdir.

ANILARI ÖNDERİMİZ

Muharrem ÖZDEMİR

Mustafa SARI

Adnan ŞAHİNGÖZ

Mustafa ODABAŞI

**Faşizme
teslim
olmayanlara
bin selam!**

OSMANCIK'TA FAŞİST SALDIRILAR

ABDÜLKADİR ADANUR (İDMMMA)

7 Aralık saat 19 sıralarında faşistlerin İstanbul Yıldız Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde devrimci öğrencilere yaptıkları saldırı sırasında falçatayla öldürülen 3. sınıf öğrencisi Abdülkadir Adanur'un cenazesi polis tarafından arkadaşlarına verilmemesine karşı, Devrimci Gençlik, olayı ve faşizmi protesto eden bir gösteri düzenledi.

Faşistler, geçen yıllarda kitlenin tepkisi ve doğru devrimci önderlikteki mücadele Yıldız Mühendislik Akademisine girememekteydiler. Buna karşılık şimdi polisten ve idarenden aldıkları destekle devrimcileri okuldan atmaya çalışmaktadırlar. Okul açıldığından bu yana, "merasim birliği" adı verilen ve faşist komandalardan oluşan polis kadrosu, sürekli devrimcilere saldırmaktadır. Okulun beş yüz metre yakınına dahi devrimciler yanıştırılmakzen, silahlı faşistler okulun içinde rahatlıkla gezebilmektedir. Faşistlerin devrimcilere saldırısını doğrudan doğruya polis yönetmektedir. Tüm bu olumsuz şartlara rağmen devrimciler hergün sürekli okula gitmektedirler. Bir çok arkadaşımız bu süreçte yaralanmıştır. Faşistlerin saldırısından sonra devrimciler beşer oner karakollara götürülerek falakaya yatırılmış, işkence görmüşlerdir. Otuz kadar arkadaşımız doktordan onbeşer günlük rapor almıştır.

Ne var ki faşizmin tüm güçleriyle Yıldızlı devrimciler üzerinde estirdiği bu baskı ve terör devrimcileri yıldırmamıştır. Faşistler sürekli okula gelmelerine rağmen kitle desteği kazanamamışlardır. Buna karşılık devrimciler okuldan yürüyüş geçtiklerinde 1500-2000 kişi ile birlikte yürüyebilmektedirler. Devrimcilerin bu başarısı karşısında faşistler iyice azınlaşmıştır. Falçata, bıçak, zincir, tabanca taşımadan okulda dolaşamaz olmuşlardır.

Abdülkadir Adanur arkadaş, faşistlerin okul içindeki bir saldırısında falçata ile katledilmiştir. Stradan bir nefer olmasın bilen ve en kötü anlarda dahi okula gelmemezlik etmeyen Abdülkadir arkadaş öldürüldüğü zaman da yine en ön saflardaydı. Ölümü üzerine yapılan cenaze töreninde Beşiktaş'tan okula kadar yürüdü. Devrimci sloganlar atarak okula gelen kortej, devrim andı içtikten sonra dağıldı.

ABDÜLKADİRLER ÖLMEZ
KAHROLSUN FAŞİZM-YAŞASIN MÜCADELEMİZ

SAYFA DÖRT

Devrimciler, Çorum'a bağlı Osmancık ilçesinde faşizme karşı dışarı bir mücadele sürdürüyorlar. Yerel seçimler öncesinde faşist baskılar Osmancık'ta da doruk noktasına ulaştı. Buna karşılık devrimciler faşistlerin halka açtığı barbarlık savaşına, güçleri oranda karşı koydular. Faşistler devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayının mitingine yayım ateşi açtılar. Mustafa Odabaşı adında bir devrimci kardeşimiz şehit oldu. Bu faşist saldırı sırasında ve daha sonra bazı faşistlerin de öldüğü öğrenildi. Osmancık, polis ve jandarmanın işgaline uğradı. Halk üzerinde tam bir pasifikasyon uygulandı. Halkın evlerinden çıkması yasaklandığı bir ortamda yapılan seçimi de faşist aday "kazanmış" (!) oldu.

Yerel seçimler öncesinde, Devrimci Yol'un kampanyası ile ilgili olarak köylerde kahve toplantıları yapıldı. Ev ev dolaşıldı. İçerde bildiriler dağıtıldı. Dernekte de seminerler düzenlendi.

Seçimlerde devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayı da çeşitli miting ve toplantılarla faşistlerin çirkin yüzünü sergilemeye çalıştı.

Faşist Belediye Başkanı'nın devrimcilere karşı giriştiği iftira ve yalan kampanyası

fiyasko ile sonuçlanmıştı. Hatta faşistler bir başka gerici aday olan müftüye dahi "dinsiz komünist" diye saldırmışlar, müftüyü ve camiyede taşlamışlar, kendilerinin bir kez daha ne olduğunu ortaya sermişlerdi. Kitlelerden her bakımdan iyice tecrit olan ve seçimleri kaybedeceklerini anlayan faşistler, bu kez de, polisin jandarmanın desteğinde halkı yıldırmaya ve sindirmeye kalkıştılar. Ancak devrimciler tüm halk güçleriyle birlikte bu faşist saldırılara omuz omuza karşılık verdi. Bu arada Mustafa Odabaşı adındaki devrimci kardeşimiz şehit oldu. Faşistler devrimcilerin hakim olduğu mahallelere sokulmadılar. Halka yönettikleri bu kanlı saldırılarda (kesin sayısı bilinmemekle beraber) bir kaç faşistin de öldüğü söylenmektedir. Bunun üzerine Amasya, Çorum ve Ankara'dan gelen polis ve jandarma birlikleri geniş bir operasyona giriştiler. Seçimden bir gün önce devrimcilerin desteklediği Belediye Başkan adayı D. Otuzbir ve bir çok devrimci göz altına alındı. Seçim günü de devrimcilerin bulunduğu mahallelerde halkın sandık başına gitmesi engellendi. Adeta sıkıyönetim ilan edildi. Bu şartlar altında faşist Belediye Başkan adayının seçimleri "kazanması" mümkün oldu.

UĞUR TORASAN

Uğur arkadaş, LİSE-DER üyesi bir devrimciydi. Faşist katiller tarafından Gazi Mahallesi'nde hunharca vuruldu ve öldü. Arkadaşımızın ölüşü 27 Aralık günü Gazi Mahallesi'ndeki evinde bulundu. Faşistlerin işledikleri cinayetlerin hesabı sorulacak, yaptıkları yanlışlarında bırakılmayacaktır...

**ODTÜ
öğrencisi
İbrahim Baloğlu
anti-faşist bir
gösteriyle
Antalya'da
toprağa
verildi**

Faşistlerin ODTÜ'de 2 Aralık günü yaptıkları bombalı saldırıda ağır yaralanan İbrahim Baloğlu 11 Aralık'ta öldü. 12 Aralık'ta ODTÜ'de öğrencilerin, işçilerin, öğretim üyelerinin ve üniversite yöneticilerinin katıldığı ve bu kesimlerin temsilcilerinin birer konuşma yaptığı büyük bir tören düzenlendi.

Ayrıca Baloğlu'nun Antalya'daki cenaze töreni binlerce kişinin katıldığı yığınsal bir anti-faşist gösteri oldu. Cenaze gününde bir çok orta-öğretim kurumunda öğrenciler derslere girmediler ve boykot yaparak faşizmi ve siyasal cinayetleri protesto ettiler. Antalya'nın ana caddelerinde yapılan, "ODTÜ Faşistlere Mezar Olacak! ODTÜ'de Eğitim Engellenemez! Teh Yol Devrim! Katil Oligarşi!" sloganlarının atıldığı yürüyüş sonunda mezarlığa gelindiğinde ODTÜ-ÖTK'dan ve ANT-GÖR'den birer temsilci konuşma yaptılar. ÖTK temsilcisi genel olarak eğitim kurumlarının ve eğitimin faşistleştirilmesini ve özel olarak da ODTÜ olaylarını anlattı. Daha sonra Dev-Genç adına bir devrimci faşist saldırıları ve cinayetleri protesto eden bir konuşma yapıp devrim andını içirdi. Daha sonra yine yürüyüş kolu halinde şehir merkezine döndü.

Oligarşinin Antalya'daki uzantıları bu cenaze törenini engellemeye çalışmışlarsa da başarılı olamamışlardır. Devrimciler bir kez daha Antalya'daki güçlerini göstermişler ve karşı-devrim güçlerinin yüreğine korku salmışlardır. Karşı-devrim güçleri açıkça görmüşlerdir ki BİR İBRAHİM ÖLÜR BİN İBRAHİM DOĞAR!

FAŞİZM DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞULACAKTIR!
KAHROLSUN FAŞİZM! YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

DEVİRİMCİ YOL/1 OCAK 1978

YAŞAMLARI ONURUMUZ

FAŞİSTLER YİĞİT DEVRİMCI FEVZİ AZIRCI 'YI ÖLDÜRDÜLER

Fevzi Azırcı arkadaşımız, 22 Aralık günü Galatasaray Mühendislik Fakültesi kantininde polis-faşist işbirliği ile hazırlanmış hain bir tuzağa düşürülerek falçata ile öldürüldü. Olayda iki devrimci arkadaşımız da ağır şekilde yaralandı. Galatasaray Mühendislik Devrimcilerin kesin denetimi altında olan bir okuldur. Faşistler okula ancak polis arabalarıyla gelebilmekte ve hemen karakola sığınmaktadırlar. Faşistlerin uzun zamandan beri tek amacı okulu kapatmaktır. Bunun için daha önceki okulu bombalamışlardı. Fakat buna rağmen okul kapatılmayınca polis ile birlikte devrimcilere saldırılarını yoğunlaştırdılar. 22 Aralık günü polis ile birlikte devrimciler tuzak kuran faşistler Fevzi Azırcı'yı ve iki arkadaşımızı falçata ile ağır şekilde yaraladılar. Saldırı sırasında faşist katil Ahmet Alkan arkadaşlarımıza falçata ile vururken polis devrimcilerin önüne geçerek onları hareketsiz bıraktı. Bununla da yetinmeyen polis

olaydan sonra yaralıları topladı; devrimcileri göz altına alırken faşist katillerin okuldan kaçmalarını sağladı.

Hastahaneye kaldırılan Fevzi arkadaş yarım saatte fazla bekletildikten sonra ameliyata alındı ve öldü. Faşist doktorun, arkadaşımızın yanında hiç bir şey yapmadan durarak "birakin ölsün" sözleri herkesi hayret ve nefret içinde bıraktı.

Fevzi arkadaş Devrimci Yol'un yigiti bir militanı, kararlı bir savunucudu idi. Fevzi'nin mücadelesi sadece okul sınırları içinde kalmıyordu. DGDF üyesi Kırklareli Demokratik Kültür Derneği'nin kurulduğundan beri çalışmalarının içinde yer aldı. Okulunda olduğu gibi Kırklareli'nde de anti-faşist hareket içinde en ön saflardaydı ve derneğin yönetim kurulu üyesi idi. KDKD'nin işçi-köylü-gençlik içindeki çalışmalarını başarıyla yürütüyordu.

Fevzi arkadaşın cenazesi

büyük bir törenle kaldırıldı. İstanbul'daki tüm yüksek okullarda ve bir kısım liselerde öğrenciler derslere girmeyerek bir günlük boykot ilan ettiler. Binlerce Devrimci Öğrenci cuma sabahının erken saatlerinden itibaren Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunda toplandı. Fevzi arkadaşın ailesi ve Kırklareli'li Devrimciler tarafından morgtan alınan cenazesi okula getirildi. Fevzi'nin ablası olan DEV-GENÇ'li olduğunu ve DEV-GENÇ için öldüğünü söyledi. Okulda forumlar yapılarak Fevzi arkadaşın mücadelesi anlatıldı ve FAŞİZM lanetlendi. Devrimcilerin okulları faşistlere terk etmeyeceği ve faşist işgallerin kırılacağı belirtildi. Konuşmalardan sonra sayıları on beş bini bulan Devrimciler disiplinli bir şekilde Taksim istikametine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe İST-DEV-GENÇ, LİSE-DEV-GENÇ, İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ, İTÜ-DEM, ve K.D.K.D. üyesi arkadaşlar ile ailesi katıldılar.

Yürüyüş boyunca FEVZİLER OLMEZ, FEVZİ'NİN KATİLİ OLIGARŞI, FAŞİST-POLİS İŞBİRLİĞİNE SON, FAŞİZME ZAMA ZULME KARŞI TEK YOL DEVRİM sloganları haykırıldı. Taksim meydanında saygı durumunda bulunularak DEVRİM ANDI okundu. Fevzi arkadaşın cenazesi ailesi ve Kırklareli'li Devrimciler tarafından alınarak Kırklareli'ne getirildi.

Cuma günü Kırklareli YSE işçileri Fevzi arkadaşın öldürülmesini protesto için bir günlük iş bırakma kararı aldılar ve uyguladılar. Şehir içinde sessiz bir yürüyüş yaptılar. Devrimciler Fevzi arkadaşın evinde ailesi ile birlikte sabaha kadar nöbet tuttular. Burada Fevzi'nin mücadelesi ve yigitliği anlatıldı.

Fevzi arkadaşın cenazesi öğle üzeri, Demokratik kuruluşlar ve geniş bir halk kitlesi tarafından evinden alınarak büyük camiye getirildi. Cenaze namazından sonra disiplinli bir şekilde yürüyüşe geçildi.

Fevzi arkadaşın cenazesi toprağa verildikten sonra saygı durumu yapıldı. Kırklareli'li bir devrimci ve bir okul arkadaşı Fevzi'nin mücadelesini ve yigitliğini anlattı. Yapılan konuşmalarda ZAM-ZULÜM ZINDAN düzeni olan FAŞİZME karşı bütün halkın TEK BİR YÜREK TEK BİR YÜMRÜK olması gerektiği belirtildi. Zandan, Zulümden, İşsizlikten kurtulmanın tek yolunun DEVRİM olduğu anlatıldı. Konuşmalardan sonra halk devrimci bir disiplin içinde dağıldı.

FEVZİ ARKADAŞIN ÖLÜMÜ bizim Oligarşiye karşı olan kinimizi bir kat daha artırdı. Oligarşi şunu iyi bilsin ki mücadelemiz yeni başlıyor, Kurtuluş kadar sürecek...

DEVİRİMCI YOLUMUZDA SAVAŞACAGIZ VE KAZANACAGIZ...

FEVZİ'NİN ÇAKTIĞI KIVILCIM DEVRİMCI YOLUMUZA IŞIK OLSUN...

Niğde'de faşist terör

Geçtiğimiz günlerde Niğde orta öğrenim gençliği üzerindeki faşist baskıları doruk noktasına ulaştı. Bu konuda Niğde'li Devrimci Yol sempatisiz arkadaşların gönderdiği mektubu aşağıda yayınlıyoruz:

16 Aralık cuma günü bir avuç faşist Niğde Lisesine saldırıda bulundu. Devrimci öğrenciler faşistleri döverek okuldan attılar. Faşistler bu defa polisle işbirliği içinde 19 Aralık pazartesi günü Liseye tekrar saldırdılar. Devrimciler bu saldırıya da, polisin bir çok öğrenciyi yaralamasına rağmen güğüslemeyi bildiler ve faşistleri okuldan attılar.

20 Aralık salı günü sivil ve resmi faşist güçlerin saldırılarını protesto etmek için okulda bir forum düzenlendi. Tüm öğrenci kitlesi, sayıları bir kaç çemeyen faşist saldırı

yanları dışarı attı. Bunun üzerine polis Kayseri'den gelen takviye güçleriyle birlikte (Emniyet amiri Cevat Tuna, 1. Şube Komiseri Hanefi, yine 1. Şubeden polis Ahmet başta olmak üzere) öğrencilere "devletin gücünü göstereceğiz" diyerek saldırıya geçti. Çoğunluğunun kız öğrenci olduğu pek çok arkadaş bu saldırıda yaralandı. Polisin elektrikli coplar ve demir çubuklarla saldırmasıyla devam eden olaylar, Endüstri Meslek Lisesinde de öğrencilerin direnişe geçmesini neden oldu. Öğrenciler okul kapılarını kapatarak faşistleri dövdüler ve okuldan dışarı attılar. Bu defa polis Ticaret Lisesinde olduğu gibi Endüstri Meslek Lisesine de saldırıya geçti. Bazı öğrenci arkadaşların yaralanmasına neden oldu. Buna rağmen öğrenciler polisleri okuldan kovaldılar. Olaylar devam ederken sivil faşist milisler ortaktaki görünmüyor-

du. Onlar görevlerini artık resmi güçlere bırakmışlardı.

Olaylar sırasında öğrencilerin ana ve babaları vilayetin önünde toplandılar ve polisin saldırılarına protesto ettiler. Bu arada Emniyet Sarayı bombalandı. Egemen sınıfların resmi güçleri tam bir panik içinde önelere gelen herkese saldırmaya başladılar. Bu saldırı ve saldırıya karşı direniş sokak aralarındaki çatışmalarla son buldu. Çatışmalarda bir çok öğrenci göz altına alındı. Daha sonra 10 öğrenci tutuklandı.

Biz Niğde'de Devrimci Yol taraftarları olan Devrimci Gençler faşist saldırılar karşısında yılmayacağız. Faşist baskı ve teröre karşı tüm halk güçlerinin en ön saflarında tavizsiz mücadeleyi yürütmeye devam edeceğiz. Niğde faşist katillere mezar olacak.

Yerel Seçimler

-Bir bütün olarak faşist güçlerin iflasını belgeledi.

-Faşist güçlerin zam ve zulüm politikalarına karşı çıkmayan, faşizmle uzlaşan sahte umutlardan halkın artık bir şey beklemediğini ortaya koydu...

11 Aralık'ta yerel seçimler yapıldı.

Emekçi halkımıza karşı zam yüksüllük, pahalılıktan başka bir şey veremeyenler, faşist baskı ve zulüm uygulamaları halkımızdan oy istedikler. Bütün faşist baskılara, zulme karşı durmayan, halkın yüksüllük ve sefaletle terkedilmesine seyirci kalanlar halktan sahte barış ve kurtuluş vaatleriyle oy istedikler.

Böyle bir ortam içinde yapılan yerel seçimler sonuç olarak gerici burjuva siyasetlerinin halkı eksi kadar aldatmadığını ortaya koydu ve emekçi halk yığınlarının gerici burjuva siyasetlere karşı tepkisini vurguladı. Bu seçimlerde seçmen sayısının yarısına yakını hiç bir burjuva partisine oy vermedi.

Yerel seçimlerde MC partilerinden AP (geçen seçimlerde 1 d i ğ i oy sayısından) 991.000, MSP 450.000, MHP ise, 140.000 oy kaybetti.

CHP ise, 1.067.000 oy kaybetti. Gerçekte, iktidar güçlerinin halk düşmanı yüzlerinin bu denli açığı ortaya çıktığı bir dönemde, bir "muhafele" partisinin düştüğü bu durum, onun yürüttüğü gerici ve uzlaşmacı siyasetinin bir sonucu sayılmalıdır.

Kulu'da faşizme ve oligarşiye karşı mücadele yükseliyor

Pahalılık ve zulme karşı dayanışma kampanyası boyunca ekimler halinde köyler taranmış, dergi ve çeşitli kitaplar dağıtılmış, faşist terör ve halkımızın nasıl sömürüldüğü köylerde anlatılmıştır. Bir çok köylerde ilgi görülmüş özellikle seçimlerden tüm devrimci arkadaşların çalışması sonucu genç ve ilerici halk yöneticileri (Muhtar ve İhtiyar Heyati) seçilmişlerdir.

İlçemizde oligarşinin MC kanadı büyük bir yenilgiye uğramıştır.

Halkın sınıfların temsilcilerine en büyük cevabı seçimlerde oylarıyla ilçemiz soğukkuuyu halkı vermiştir. Köy halkı kendi öz yöneticilerini (Muhtar ve İhtiyar heyati) büyük bir öznenle ileri görüşlü genç yöneticileri seçmişlerdir. İl Genel Meclisi için hiç bir seçmen oy kullanmamıştır. 13/12/1977

Devrimci Yol Sempatizanları

TRT GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

ANKARA

Konya İli Kulu İlçesi Soğukkuuyu seçmenleri adına:

"Yıllardır doğal hakkımız olan seçme hakkımızı çeşitli partilere oy vermek suretiyle yerine getirdik, her partiyi de denedik fakat; hiç birinde oy avcılığından başka bir menfaat görmedik, adaylar her seçimde geliyorlar, derterimizi anlatıyoruz hepsini yapacağız diyorlar, okulu yapacağız dediler, dört senedir 170 öğrenci her yıl evlerin küçük odalarında eğitim-öğretim yapıyorlar elektrikliğini yapacağız dediler, getirilen 20 direk çürümeye terk edildi; suyunuza yapacağız dediler, hâlâ ilkel çeşmelerden su içiyoruz bunlar en önemlileri, bunların yanında daha bir çok derterimiz var.

Soğukkuuyu seçmenleri olarak, oy avcılığın son vermek için ve köyümüzün derterini halledilinceye kadar hiç bir seçimde oy kullanmamaya karar verdik.

Sayın TRT yetkililerinden bu mektubumuzun yayımlanmasını istiyoruz, ayrıca bu durumun tüm parti başkanlarına ve üyelerine duyurulmasını istiyoruz.

Soğukkuuyu köylüleri adına saygular sunarız.

Soğukkuuyu Seçmenleri Adına: Muhtar İsmail Ünal
İmza

AYÖD'ün Olağan Genel Kuruluy yapıldı

- ★ Seçimleri yine Devrimci Gençlik Grubu kazandı.
- ★ AYÖD'ün kısa İsmi Ankara DEV-GENÇ oldu.

Ankara Yüksek Öğretim gençliğinin merkezi örgütü, DGDF (Yeni Ankara Yüksek Öğretim Derneği) nin III. Olağan Genel Kuruluy yapıldı. Genel Kurul 24 Aralık cumartesi günü Çağdaş Sahası'nda toplandı. Genel Kurulda AYÖD üyeleri Ankara'daki yüksek öğrenim kurumlarında yapılan birim seçimleri sonucu "seçimlere katılan her 10 üye 1 delege" esasına göre seçtikleri 357 delege ile temsil edildi. Genel Kurulda AYÖD bünyesindeki gelişmeler ve niyati durum tartışıldı. Derneğin kısa adı "Ankara Dev Genç" olarak değiştirildi. Daha sonra yapılan seçimleri sonuçlandıran liste ile giren Devrimci Gençlik Grubu kazandı.

Genel Kurul AYÖD'ün gün geçtikçe güçlendiğini yeni bir kanatı oldu. Bu sene, ayıkların altındaki toprağın tamamen kaydediği gören oportünistler ve revizyonistler, AYÖD'ün çökerttiklerini iddia ederek delege seçimlerine katılmamışlardı. Ama görülen oydu ki AYÖD bu grupların ayrılmasıyla zayıflamış, tam tersine daha da büyümüş ve güçlenmiştir. Geniş gençlik yığınları söz konusu teslimiyetçi ve pasifist görüşleri mahkum ettiği için, ve bunlar tam anlamıyla teşhir ve tecrit oldukları için AYÖD'ten ayrılmak zorunda kalmışlardır.

AYÖD'ün ne denli güçlendiğini görmek için hayatin canlı pratigine, faşizme karşı verilen militan mücadeleye, kurulan faşist işgallerde, yada sadece yığıt ÖDTÜ ve YÜKSELİŞ direnişlerine bile bakmak yeterlidir. Eğer bu da yeterli değilse en iyi gözlerin dahi kurulduğundan bu yana AYÖD'ün ulaştığı örgütlenme düzeyini görmesi gerekir. Geçen yıllarda şimdi AYÖD'ten "ayrıldıkların" ilan eden (gerçekte ise hiç bir zaman AYÖD çalışmalarının sorumluluğunu yüklenmemiş olan ve görebilmeyen) KSD'cilerin, HK-HB-İS'in etkinliği düzeyi ile bugünkü AYÖD'ün örgütlenme düzeyinin karşılaştırılması her şeyi açıklamaktadır. Geçen seneki Genel Kurul'da durum şöyleydi: AYÖD üyeleri genel kurulda 421 delege ile temsil edilmişti. Bu delegelerin 229 tanesi Devrimci Gençlik'ten, 92 tanesi KSD'den, 94

tanesi HK-HB ve HS'nden, 8 tanesi de PİM'den aday olmuşlardı. Bu seneki genel kurulun niteliği ise şöyledir: Bu gün AYÖD'un toplam üye sayısı 624'dür. Delege seçimleri (çoğu okulların kapalı olması ve öğrencilerin yoğunlaşması yüzünden) 353 üye katılımı ve Genel Kurul için 356 delege seçilmiştir. Bu delegelerin 1 tanesi PİM adına, diğer 355 tanesi de Devrimci Gençlik adına seçilmiştir. Görüldüğü gibi gençlik tekkellerinin AYÖD'ten ayrılması AYÖD'ün etkinliğini zayıflatmamış, tam tersine parzellerden oluşan AYÖD özel ve özel olarak gelişmiş ve özel olarak da kitleler Devrimci Gençlik grubuna olan güvensizlikleri değil, aynı zamanda 229'dan 355'e çıkarak kanıtlamışlardır. Bunun ötesinde ileri sürülen iddialar yeni gençlik tekkellerinin ayrılıklarına mesruluk kazandırmaktan başka bir amaç hizmet etmemektedir. Bunlar mülki siyasetlerin mahkum edilmiş beyazlarındır ve uğraşmaya değmez.

AYÖD (Ankara Dev Genç) geçmişte olduğu gibi şimdi de gençliğin devrimci eyleminin birliğini sağlama mücadelesini sürdürecektir, yitilmiş halk eylemlerinin en ön safında yer almaya devam edecektir.

LİSE-DER GENEL KURULU YAPILDI

AYÖD'ün genel kurulundan, bir gün sonra 25 Aralık günü de, Ankara Lise Gençliğinin merkezi örgütü Lise-Der'in genel kurulu toplandı. Genel Kurul'da delegelerin hepsini (380'den fazla) Devrimci Gençlik Grubuna mensup arkadaşlar meydana getiriyordu. Lise-Der'de de de tipki AYÖD'te olduğu gibi revizyonistlerin bölücü ve yitici çabaları geçersiz kılındı. Yönetime tekrar seçilen Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar Lise-Der'in kurulu ve örgütlenmesi için sürdürdükleri geniş Lise'de gençlik yığınlarını kucaklamaya devam edeceğini belirtti.

YASASIN ENYEMİNİN DEVRİMCİ GENÇLİĞİNİN BİRLİĞİ

DISK GENEL KURULU YAPILDI.

"İlerlemeciler" Geriledi

DISK Genel Kurulu 22-28 Aralık 1977 tarihleri arasında toplandı. Başlangıçta 5 gün süreceği bildirilen genel kurul, çıkan tartışmaların karara bağlanabilmesi için iki gün daha uzatıldı. Çarşamba günü yapılan seçimlerde 1977 yılından beri DISK Genel Başkanı olan Kemal Türkler, sosyal demokratların adayı Abdullah Baştürk karşısında ilk tur oylamada 204'e karşı 116 oy alıncı adaylıktan çekildi. Genel-İş Sendikasının Genel Başkanı ve eski CHP milletvekili Abdullah Baştürk, DISK Genel Başkanı oldu.

DISK Genel Sekreterliğine ise, bir süre önce DISK yürütme kurulu içindeki ayrılıklarda "İlerlemecilerden" yana tavır koyan Fehmi İşler 202 oyla seçildi. Tecrübeli sendika ağası süratle saf değiştirdi.

DISK Genel Kurulunun ayrıntılı değerlendirmesi Devrimci Yol'un gelecek sayısında yapılacaktır. Ancak Devrimci Yol'un baskıya girdiği saatlerde öğrenilebildiği kadarıyla bazı değerlendirmeler yapmak mümkündür.

DISK Genel Kurulu, 1975 yılında yapılan 5. olağan genel kurulla tepeden tırnağa bir şekilde etkin iktidar artıran "İlerlemecilerin" kovulmuş ve damgalanmıştır. DISK Genel Kurulu delegeleri arasında sadece Maden-İş ve Bank-Sen delegeleri grup halinde UDC gibi "İlerlemeci" tezleri destekliyorlar ve "İlerlemecilerin" adayı olan Kemal Türkler'e oy vermişlerdir. Maden-İş ve Bank-Sen delegeleri, bu sınıfların tabanını genel niteliğini de temsil etmemektedir. İktidar-demokratik ilişkilerle ilgili olarak da, bu sınıfların delegelerinin anti-demokratik bir şekilde seçilmiş olduğunu, DISK'nin bağlı sendikaların ana tükleri demokratik olarak nitelemektedir. Bu nedenle, ne seçenler, ne de seçilenler "İlerlemeci" sınıfını temsil ettiklerini iddia edemezler.

"İlerlemecilerin" bu sınıfları esasında revizyonist tezlerin hezime girer. İlerlemeci CHP'ye umut bağladılar. Soğukkuuyu baskıya girdiği saatlerde öğrenilebildiği kadarıyla bazı değerlendirmeler yapmak mümkündür.

Güçlenen reformizm karşısında ezildiler.

Önümüzdeki günler, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesi ve örgütlenmesi açısından yeni gelişmelere göbeğdir. DISK içinde ilerlemecilerin tasfiyesi için mücadele hızlanacaktır. İlerlemecilerin temel dayanağı olan Maden-İş Sendikası içindeki CHP'li unsurlar, Maden-İş yönetiminin değişmesi için çabalayacaklardır. Devrimci işçiler bu tartışmalarda reformistlerin kuşruğuna takılmamalı, bağimsiz siyasi tavırlarını sürdürmeli ve her türlü reformist ve revizyonist anlayışı teşhir etmeye devam etmelidirler. Bu dönemde hedefimiz, geniş bir cephede örgütlenmiş, kabul eden ve sendikal demokrasiyi uygulayan, ekonomik-demokratik mücadelede işçi sınıfının en geniş birliğini sağlama doğrultusunda tasfiyeciliğe karşı çıkan bir Devrimci yaratılması olmalıdır.

GERİLEYEN "İLERLEMELER"İN AHLAKSIZLIĞI

Devrimci Yol, 22 Aralıkta başlayan DISK Genel Kurulu için iki özel çaba gösterdi. Bir taraftan 8 sayfalık bir DISK özel sayısı çıkarıldı ve yaygın olarak dağıtıldı, diğer taraftan da genel kurulun bir gün öncesinden itibaren faaliyete başlayan "Devrimci İşçiler İrtibat Bürosu" aracılığıyla grek genel kurul delegelerine, gerek de delege olarak işçileri Devrimci Yol'un DISK konusundaki tavır aktarılmasına çalışıldı. Devrimci İşçiler İrtibat Bürosunun çalışma yapacağı Cumhuriyet ve Vatan gazetelerinde iki gün ilan edildi ve adres olarak da İstanbul'da Kimsan İş Sendikası verildi. İlanın altında Devrimci Yol amblemi bulunuyordu.

Gazetelerde ilanın çıkmasının ertesi günü, Politika gazetesinde "tırmık" başlığı altında yazınlar yazan Aydın Engin soytarısını bir yazısı yayınlandı. Yazıda, Devrimci İşçiler İrtibat Bürosunun bir polis oyunu olduğu ve Kimsan İş Sendikasının da polislerin elinde olduğu ima ediliyordu.

Devrimci Yol, Aydın Engin adlı bab-İ Ali soytarısını muhatap kabul etmez. Bu tür ahlaksızlıkları hayati boyunda her boyaya girmiş çöküntü içindeki bir baskı kafaını ümitsiz çirpincileri olarak değerlendirir.

POLİTİKA'DAN

☆ ☆

Günün en önemli üç konuşmasını sırasıyla, Dev Madencisi Sivas Bölge Temsilatı Hınciye Neditin Şeh Hüseyinoglu, Maden-İş Genel Başkanı Vedidilerden Kemal Dayal ve Jida-İş Genel Başkanı Yekül Demirehan Tuncaer yaptılar.

Hüseyinoglu konuşmasında çalışma raporunun kabul edilip edilmediğini, önemli söyle belirtti:

☆ ☆

Haberî politika veriyor. Bu yüzden daha önce yayınladığımız bu Özel Sayıda yu-kardaki şahıs çevresi için yazdıklarımızı vesile ederek "arkadaşlarımız (DY)çiler ihbar etti" diye kasaba politikacılığı yapmaya kalkın "KSD" ciler, herhalde yine "arkadaşlarını ihbar ettiğimize" yaygarasına başu mazı

DEVİRİMCİ GENÇLER FAŞİZME KARŞI DİRENİYOR

İSTANBUL

6 ARALIK 1977 tarihinde, faşistler genellikle halkın ve devrimcilerin gittiği bir lokale silahlı baskın yaparak, halkı ve devrimcileri döverek yaralamışlardır. Halkın ve devrimcilerin sindirilmesine yönelik bu faşist saldırılar Erenköy'de yeni açılan Büyük Ülkü Derneği'nde yuvalanan faşistlerce düzenlenmektedir. Bu faşist saldırıya gerekli cevap verilmiştir ve mücadele kararlılıkla sürmektedir.

SINOP

SINOP'DA HALK FAŞİST SALDIRGANLARIN YUVASINI DAĞITTI

SALDIRGANLIKLARINI artıran faşistler, akşam sinema çıkışında Ülkü Ocakları önünden geçen bir devrimciyi bıçakla yaraladılar. Olayın duyulması üzerine tüm demokratik - yurtsever güçler faşistlerin yuvalandıkları bu yeri dağıttılar. Ertesi gün olay şehirden duyulunca, halkın tepkisi arttı. Korhan Faşistler Gerze ve diğer ilçelerden adam getirdiler. Gerze'den gelen bir grup faşist, bir devrimciye saldırıp, bıçakladılar. Olay tüm anti-faşist güçleri bir araya getirdi. Ve halk Ülkü Ocaklarına doğru yürüyüşe geçti. Faşistlerin yuvalandıkları yerler dağıldı, camları kırıldı. ÇİP lokali önünde toplanan halk, "kahrolsun faşistler", "katiller yankalansın", "tek yol devrim" sloganlarını atarak faşist saldırılarını protesto etti. Kalabalığın kısa zamanda artmasından telaşa kapılan vali olay yerine geldi. Halk o sırada kararlılığını vurgulayarak, marşlar ve sloganlar söyleyerek dağıldı.

NAZILLI

DEVİRİMCİLERİN yönetimindeki Nazilli Halk Kültür ve Dayanışma Derneği (HALK-DER) kurulduğundan bu yana örgütlü ve aktif mücadeleyle işçi-köylü-çocuk kesimini bağrında toplamaya başlamış, Nazilli Öğretmen Lisesi'nde faşist iş-

gal kırılmış ve Eğitim Enstitüsündeki sınavlarda faşist tezgahın işlemesine engel olunmuştur. Diğer okullarda ve fabrikalarda da faşistler tecrit edilmiştir.

HALK-DER'in halkla bütünleşerek sürdürdüğü mücadelesinden tedirgin olan oligarşi dernek üzerindeki baskılarını artırmıştır. Son olarak 28 Kasım 1977 cumartesi gecesi AP ilçe merkezi polis-faşist iş birliği ile bombalanmış ve suç devrimcilerin üzerine yıkılmaya çalışılmıştır. Patlamadan hemen sonra HALK-DER üyeleri evlerinden ve sokaklarından toplanarak emniyete götürülmüştür. Daha sonra HALK-DER basılarak oradaki tüm üyeler göz altına alınmıştır. Emniyette tüm devrimciler dövülerek bombayı atıklarına dair ifade vermeye zorlanmışlardır. Dernek başkanının evi izinsiz olarak basılmış ders kitapları ve mizah dergileri de dahil satışı serbest tüm kitap alınmış ve yasak kitap işlemi yapılmıştır. Dernek başkanı dövülerek göz altına alınmıştır. Oligarşinin polis-faşist işbirliği ile HALK-DER'i kapatmak için yaptığı provokasyon başarıya ulaşamayacaktır.

ARTVIN

BORÇKA'DA HALK KARAKOLU BASTI

ARTVIN'in Borçka ilçesinde Ticaret Lisesinde ki olaylarda faşist baskılara bir yenisi daha eklendi. 5 aralık günü ilçesinde Milli Eğitim Müdürü, Jandarma Üsteğmeni ve kaymakamı da bulunduğu 5 kişi Ticaret Lisesine gelerek, sınıfları geçdiler ve bizzat Milli Eğitim Müdürü talebelere "bu ne biçim talebelik, nerede külhanbey varsa bu okula sığınmış. Siz zannetmeyin ki, bizi yitiririz. Eğer en ufak bir sürüşme ya da patırtı-kürtürü çıkarsa okulu kapatır, sizinde ayaklarınızı yerden keser, Rusya'ya sürerim." diyerek tehditler savurdular. Sınıflara girip, tehdit savuran bu faşistlere karşı bir devrimci öğrenci "sizler, bizleri kendi kaderlerimize süren kişilersiniz. Hocamız yok dedik, kitap yok dedik, iyi

DEVİRİMCİ arkadaşımız Kutsiye Bozoklar'a yardım edelim

12 Mart faşizminin açık saldırıya döneminde sürdürdüğü devrimci mücadele sırasında, oligarşinin faşist güçleri tarafından vurulan Kutsiye Bozoklar aldığı kurşun yarasının bir sonucu olarak felç olmuştur. Felç durumu halen süren Kutsiye Bozoklar, bu güç koşullarında yaşamını ve mücadelesini sürdürmeye çalışıyor.

Kutsiye Bozoklar'ın ihtiyacı olan, ve felçli kişiler için özel olarak imal edilen bir arabanın temini edilmesi için Halkın Birliği tarafından açılan bir yardım kampanyasının yeterli miktarda sağlanmadığını öğrendik.

Devrimci arkadaşımızın ihtiyacı olduğu arabayı alebilmeleri için, talebimiz üzerine kendi adına açtığımız (aşağıdaki) hesap numarasına yardım edelim.

Yurt dışındaki arkadaşlarımızın özkonusu araçların temini edilebilmesi için bilgi de edinerek bize göndermelerini istiyoruz.

Yardımlarınız aşağıdaki banka hesabına gönderilirsiniz.

KUTSİYE BOZOKLAR T.C. Ziraat Bankası Nişantaşı Şubesi Hesap No 4774

bir okumamız yok dedik. Söyledik de bok yedik. Sorularımızla hiç ilgilenmediniz. Aklimza geldiğinde birkaç kafadar birleşip, okulu ziyaret ediyormuş gibi gelip, bizleri tehdit ediyorsunuz" diye karşılık verdi. Bunun üzerine, kaymakam bu genci dairesine davet etti ve geldiği zaman da tutuklattı. Polisler devrimci genci karakola götürerek, dövüldü, işkence yaptılar. Olayın duyulmasından sonra, Borçka'daki bütün okulların öğrencileri birleşerek karakolu işgal ettiler. Jandarmaların harekete geçmesi üzerine halk, karakol önünde toplandı. Devrimci bir gencin olayları anlatmasından sonra taş, sopa, yığın kapalı karakolu basarak tutuklu genci kurtardı. İşkenceci polisler dövüldüler. Kuvvetlerini arak giden jandarma üstegmenine halk "seni savcıya şikayet edeceğiz" dediler. Bu sırada gelen savcı halka "kimi kimaye şikayet ediyorsunuz, ben de onlardanım" deyince, halktan gerekli ders aldı. Daha sonra düzenli yürüyüşe geçen halk şehirde marşlar söyleyerek sloganlar atarak gösteri yaptı.

ARHAVİ'DE FAŞİSTLERİN OYUNU ORTAYA ÇIKTI

İLÇE merkezindeki MHP binasından dinamit patlamasından sonra bir devrimci tutuklandı.

Dinamiti atmadığı halde faşist savcı ve vali suçlu

devrimcilerin üzerine yıkılmaya çalıştı. Halbuki MHP'li komşular kendi binalarına dinamit atıp şimşekleri devrimcilerin üzerine çekerek baskılarını artırmak istediler. Fakat devrimcilerin uyanıklığı ve olayları iyi değerlendirmelerinin sonucu gerçekler ortaya çıktı. Faşistlerin oyunu teşhir edildi. Fakat faşist savcı ve vali gerçekleri görmezlikten gelip tutuklulukları devrimciyi bırakmadılar.

İZMİR

27 demokratik kitle örgütünün oluşturduğu EYLEM BİRLİĞİ platformunun bir çalışması olarak 24 Aralık 1977 günü İzmir'de binlerce kişinin faşizme karşı tek vücut halinde haykıracağı "İşsizliği, Hayat Pahalılığını ve Faşist Baskıları Protesto Mitingi ve Yürüyüşü" yapıldı.

Türkiye'nin bir çok bölgesinde olduğu gibi miting çalışmalarını İzmir'de de Devrimci Gençlik'in omuzlarında, Herlemeciler ve ÇKP revizyonizminin izleyicilerinin katılmamasına rağmen, Devrimciler, İzmir'de ve civar illerde afişleme, bildiri dağıtma, yazılma v.b. araçları yaygın ve etkin bir biçimde kullanarak mitinge 5 bine yakın bir kitlenin katılmasını sağlamışlardır.

Siyasetlerin yürüyüş sırasında kendi sloganlarını da attığı, ama daha çok ortak sloganların haykırıldığı miting ve yürüyüş son derece disiplinli bir biçimde geçmiş ve 27 DKÖ adına TMMOB ve TOR-DER başkanlarının İzmir platformu adına TÜTED ve EGE-DEV-GENÇ başkanlarının faşizmi teşhir eden ve kitleleri faşizme karşı mücadeleye çağırın konuşmalarıyla son bulmuştur.

ZONGULDAK

AKADEMİNİN açıldığı günlerde faşist saldırılar yoğunlaşmıştır. Fakat devrimcilerin öğrenci kitlesine kaynaşp, aktif savunmayı yükseltmeleri, faşist saldırıları püskürttü. Bugün faşistler artık okula giremez duruma gelmişler ve faşist demagojiye kanna birçok öğrenci de faşist safları terk etmişlerdir. Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisindeki mücadele, aynı zamanda yanlış siyasetleri de teşhir etmiştir. Okulun açıldığı günlerde Halkın Yolu grubu tarafından

önerilen anti-revizyonist birlik anlayışının ve faşistlerin okula alınmalar yolundaki girişler, faşist saldırılar karşısında iflas etmiştir. Devrimci mücadele anlayışının doğruluğu hayretten anlatılmıştır. Bu gelişmeler, polisin baskıya artmasına yol açmasına rağmen mücadele gelişmektedir.

FATSA LİSESİ FAŞİSTLEŞTİRİLEMEZ

YENİ öğrenim yılının başlamasıyla birlikte, Fatsa Lisesi'ndeki devrimci öğrenciler üzerine polis-faşistlere işbirliği saldırılar yoğunlaşmıştır. Bunun üzerine devrimcilerin okula toplu halde gidip gelmeleri, faşist müdür ve köpeklerini çıldırtmıştır. Başlarında müdür olduğu halde faşistler sopa, zincir ve bıçaklarla sınıflara saldırmışlar, derste ki birçok devrimciyi yaralamışlardır. Saldırıya karşı direnişe geçen devrimciler, faşistleri dağıtmışlar ve sıkıştırmışlardır. Olay üzerine okula gelen polis ve jandarma faşistleri kurtarmıştır. Toplu halde bahçeye en öğrenciler "Gerici eğitime son", "Faşistler gidecek eğitim süreci", "Gidecek müdür istifa", "Kahrolsun Faşizm", "Yaşasın demokratik eğitim" sloganlarıyla yürüyüşe geçtiler. Halkın da katıldığı yürüyüş, faşizme karşı güçlü bir gösteriye dönüştü. Bu kararlı mücadele karşısında faşist müdür ve faşistler başka okullara nakillerini yaptırıldı.

Mücadelelerini her geçen gün yükselten Fatsa'lı öğrenciler, Danıştay'ın okutulmaması için karar aldığı ahlak kitaplarının faşist niteliğini halka duyurarak tüm ahlak kitaplarını şehir meydanında yakdılar.

Saat 2'ye doğru meydana gelen öğrenciler adına bir kişi kısaca kitapların muhtevasını açıkladı ve "Bizler devrimci öğrenciler olarak anamız, babamız, işçiyi, köylüyü şerofsiz diyen bir avuç satılmış parababalarını-toprak ağalarını-tefeciler-teccarları şerhli gören gerici faşist kitapları okumamaya kararlıyız. Faşizm, faşistlere karşı halkımızın yanında olmaya kararlıyız" dedi. Konuşmadan sonra ahlak kitapları yakıldı. Aynı gün Giresun ve Çarşamba Lisesi öğrencileri de ahlak kitaplarını yakarak faşist eğitimi protesto ettiler.

DEVİRİMCİ YOL/1 OCAK 1978

500 Türkiyeli işçi ve öğrenci yürüyüş yaptı

KÖLN-ALMANYA 3 ARALIK 1977 günü Almanya'da bulunan Türkiye'li işçi ve öğrenciler Köln şehrinde 500 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve miting yaptılar. Yürüyüş gününe kadar 10 bine yakın bildiri dağıtıldı. İşçilerin yoğun olduğu bölgelerde afişleme yapıldı. Yürüyüş boyunca sık sık "Kahrolsun Faşizm, İktidarda Bir Avuç Zorba Oligarşi, Halklara Özgürlük, Tek Yol Devrim, Bağımsız Türkiye, Zam Zülüm İşkence İste Faşizm" sloganları atıldı. İşçiler üzerindeki faşist baskıların kinandığı mitinge 4 bin dolayında Almanca-Türkçe basılı Yeraltı Maden-İş bildirisini dağıtıldı.

Faşizm konusundaki tartışma somut olmalıdır. Bunu sürekli olarak vurguluyoruz. Vurgulamaya da devam edeceğiz. Zira faşizme karşı mücadele konusunda başarıya ulaşabilmemiz, öncelikle, bu konudaki görevlilerin üstesinden gelebilmemize bağlıdır. Dimitrov, Almanya'da faşizmin başarıya ulaşmasının nedenlerini inceledikten (1) "Genel olarak faşizmin niteliği gibi kısır tartışmalara" yer verilmiş olmasını da vurguluyordu. Ülkemizde ise sadece bu konuda değil her konuda marksizmin genel doğruları çerçevesi içindeki somut tartışmaları sürdürmek bir gelenek halindedir. Klasiklerden yapılan yerli yersiz alıntılar "ulema" larımızın "derin bilginiğini" kanıtlar. Böyle bir yöntemle ciltler dolusu teftikalar içinde somuta ilişkin 5 kuruşluk bir şeyin söylenmemesi bir yana, marksist teori de anlamsız ve karmakarışık bir laf yığınağı haline getirilir. Ezbercilik, daima marksizm dışı bir düşünce eğiliminin belirtisidir. Aktarmacılık, bütün "ortodoks" ve "marksizm uleması" görünüşüne, "bilimsellik" süsüne rağmen eklektik, ilkesiz ve içi boş bir "devrimci yaygaracılığa" tekabül eder.

Bu, ülkemizdeki faşizm tartışmalarında da çok açık olarak gözlenir. Somut siyasi pratiğe yönelik olmayan, kavramlar üzerindeki somut tartışmaları gündemde tutmaya çalışanlar, ülkemizdeki anti-faşist mücadeleyi konusundaki sakat, teslimiyetçi ve pasifist görüşlere hizmet etmekten ve onların safında yer almaktan başka birşey yapmamışlardır.

Ülkemiz solunda, özellikle 12 Mart dönemi sonrasında, "faşizmin ekmeğine yağ süren" gerici ve teslimiyetçi düşünceler yaygınlık kazanmıştır. "Bir askerî müdahaleyi önleme, ona bahane olma" gereğiyle faşizme teslimiyet savunula gelmiştir. Faşistler (faşizme muhtaç olduğu kitle temelli oluşturma amacıyla) saldırmışlar, ülkemizin tüm revizyonistleri, sosyal demokratları v.b. hep bir ağızdan aynı nakaratı tekrarlamışlardır. Aman, dikkatli olalım, maksatları olay çıkarmak ve sıkı yönetime (faşizme!) bahane yaratmaktır. Oyuna gelmeyelim. Onlara aynı şekilde cevap vermeyelim. Okullara saldırıyorlarsa okullar kapatılsın. Fabrikalara saldırılıyorsa sesimizi keselim. Varsın okullar, fabrikalar faşistlerin denetimine geçsin! Yeter ki "demokrasi" (!) elden gitmesin!

Faşizme karşı mücadele konusunda söylenen ve yazılanların doğruluğunun temel ölçütü bu konuda ne söylenildiğine bağlıdır. Eğer bu sakat ve çarpık kafalar, devrimcilerin kendilerine karşı yürüttüğü tüm mücadeleye ve sosyal pratiğin hergün yeniden kanıtlandığı gerçeklere rağmen halen ve bir ölçüde de olsa savunulabiliyorsa bunda, genel kavramlar üzerine teftikalar yayınlayanların paha biçilmez katkıları vardır.

Faşizme karşı mücadele konusunda olumlu bir adım atabilmek için şüphesiz önce bu çember kırılmalıdır. Bu medrese kafasını aşabildiğimiz ve faşizme karşı mücadele konusundaki tartışmalarımızı somuta indirgeyebildiğimiz oranda doğru bir şeyler yapabiliriz. Bunun için de faşizm ve

faşizme karşı mücadele konusundaki tartışmanın mutlaka somuta indirgenmesi, somut üzerinde olması gerekir. Bu anti-faşist mücadele konusunda somut hedeflerin, somut bir programın mücadele metotlarının ve ittifaklar siyasetinin tespit edilmesi demektir.

Faşizme karşı mücadelenin zafere ulaşabilmesi, bu konudaki doğru görüşlerin kavranabilmesine, doğru bir mücadele çizgisinin hakim kılınabilmesine ve hayata geçirilebilmesine bağlıdır. Bu yazımızda bu konunun belli başlı sorunlarına değinecek ve görüşlerimizi özetleyeceğiz.(2)

(II)

Burjuva sınıf egemenliğinin bir biçimi olarak faşizm I. emperyalist paylaşım savaşı sonrası koşullarında ortaya çıktı. Savaş sonrasında, derinleşen ekonomik-sosyal ve siyasal krizin etkisiyle proleter devrimlerinin (Ekim devrimi ile somutlaşan) tehdidi karşısında ve artık burjuva demokrasisi yöntemleri ile egemenliğini sürdürmez bir hale gelince, burjuvazi faşizme baş vurmak zorunda kalmıştır. İlk kez İtalya ve Almanya'da gözlemlenen bu gelişme, gerçekte, emperyalizmin tekelci karakteri ile birlikte ortaya çıkan bir eğilimin gerçekleşmesinden başka bir şey değildir. (Tekelci) burjuvazinin bu yönetim biçimi, açık (doğrudan) bir diktatörlük şeklinde ortaya çıkmış, baskıcı (terörist) bir yönetime dayanmıştır. Bu şekilde, faşizm, burjuva egemenliğinin tüm biçimlerinden farklı bir yönetim biçimi (devlet biçimi) olarak ortaya çıkmıştır. Lenin, burjuvazinin farklı yönetim sistemlerini, egemenliğini sürdürmek için baş vurduğu yöntemleri inceledikten, burjuva egemenliğinin farklı biçimlerinin incelenmesinde yardımcı olabilecek şekilde şöyle demektedir:

"...Gerçekte, her ülkede burjuvazi kaçınılmaz olarak iki yönetim sistemini, kendi çıkarları için savaşmak ve kendi hakimiyetini sağlamak için iki metodu kullanır; ve bu metodlar bazen birbirini izler ve bazen değişik bileşimlerde içiçe geçerler. Bunlardan birincisi zor metodudur / b a s k ı c ı metodudur/; işçi hareketine taviz vermeyi tümüyle reddeden metodur, bütün eski ve modası geçmiş kurumları destekleyen metodudur, reformları uzlaşmaz biçimde reddeden metodudur. Böylesi, tutucu bir siyasetin niteliğidir. Batı Avrupa'da bu tutucu siyaset gittikçe azalan bir şekilde toprak sahibi sınıfların bir siyaset olurken, gittikçe artan bir şekilde genel olarak burjuvazinin siyasetinin çetirlerinden biri olmaktadır. İkincisi "liberalizm" metodudur; siyasi hakların gelişmesine doğru, reformlara tavizlere v.b. doğru adımlar metodudur. Burjuvazi bir metododan diğerine, bireylerin kö-

tü niyeti yüzünden ve geçici olarak değil, temel olarak kendi durumunun çelişkili niteliğinden dolayı geçer." (3)

Burjuva demokrasisi ve faşizm burjuva egemenliğinin (diktatörlüğünün) kapitalizmin farklı dönemlerine tekabül eden iki biçimdir.

Burjuva demokrasisi, tarınsel olarak, kapitalizmin serbest rekabetçi dönemine has bir üst yapı biçimi olarak ortaya çıkmıştır ve kendinden önceki tüm yönetim biçimlerinden farklı olarak herkesin "eşitliğinin" ve "özgürlüğünün" resmen kabul edildiği bir yönetim biçimidir. "Burjuva demokrasisinin biçimsel "özgürlüğü" ve "eşitliği", mal değişiminin biçimsel eşitlik ve özgürlüğünün siyasi kurumlar düzeyinde yansımalarıdır." (4)

Faşizm ise emperyalizmin ekonomik özelliklerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Serbest rekabetin yerini tekel'in aldığı emperyalizm, bu ekonomik özüne uygun olarak siyasi demokrasi'yi reddetme, ortadan kaldırma eğilimini yaratmıştır. Ekonomik tekel, siyasi tekel eğilimini yaratmıştır. Faşizmin kökeni bu nedenle, emperyalizmin ekonomik (tekelci) özelliğinde yatar. Tekelci kapitalizmin (Hilferding'in üni paragrafında işaret ettiği) bu siyasi gericiliği en tam bir şekilde faşizme gerçekleştirmiştir. Tekelci burjuvazi bu egemenlik biçimi ile diktatörlüğünü doğrudan (açık) bir şekilde dönüştürmüştür.

Komintern'in 1928 programında faşizm konusunda şu görüşler yer alıyordu:

"Emperyalizm çağında sınıf mücadelesinin keskinleşmesi, sınıf mücadelesi etkilerinin özellikle emperyalist dünya savaşından sonra yaygınlaşması, parlamenterizmin iflasına yol açmıştır. Bunun sonucunda "yeni" yönetim yöntemleri ve biçimleri (.....) ortaya çıkmıştır. Belli tarihi koşullarda, burjuva emperyalist gericiliğin bu saldırgan süreçte faşizm biçimini alır (....) büyük sermayenin terörcü diktatörlüğü (dör)" (5)

(III)

Faşizm konusunda, faşizmin tanımlanması ve burjuva demokrasisi ile kıyaslanması konusunda, marksist devlet ve demokrasi teorisini çerçevesi içerisinde "tartışma" ve "eleştirilme" ler ortaya konmuştur. Bu tür tartışmalar üzerinde, başta belirtmeye çalıştığımız nedenlerle uzun boylu durmadık ve bu konudaki tartışmaları sınırlamaya çalıştık. Esasen bu konudaki bir-iki yazımız ve (özellikle az sayıda basılan) bir makale ileri sürülen iddiaların arkasındaki "sefalet"i ortaya koymaya yetmiştir. Ancak, herşey

FAŞİZM FAŞİZMİ MÜCADELE

rağmen ülkemiz solunda genellikle ideolojik seviyenin düşüklüğü nedeniyle, kelime oyunları ve demagojik ifadelerle bir kafa karışıklığı üretme ve bir oranda da olsa başarılı olabilenlerin var olduğunu söylemek mümkündür. Bu nedenle bu çerçeveye içerisindeki bazı tartışma noktalarına kısaca değineceğiz.

1) Lenin (daha önce Hilferding tarafından belirtildiği gibi) emperyalizmin siyasi gericiliğe, demokrasisinin ise serbest rekabetçiliğe tekabül ettiğini belirtmişti. Buradan hareketle emperyalist çağda burjuva demokrasisinden bahsedilemeyeceği ileri sürülebilir mi? Lenin Emperyalizm kitabında "Tekeller, oligarşi, özgürlük eğilimi yerine haklılık eğilimi (.....) bütün bunlar emperyalizme, onu asalak ve çürümüş bir kapitalizm haline getiren ayırıcı özellikler kazandırmıştır." (6) diyordu. Bu ve buna benzer ifadelerden kalkılarak emperyalist dönemde burjuva demokrasisinden bahsedilemeyeceği, bunun yerini "oligarşik devlet" biçiminin aldığı ileri sürülmüştür. KSD Lenin'in yukarıdaki ifadesindeki oligarşi kelimesini devlet biçimi olarak kullandığını (!) "kanıtlamaya" ve bu fikri Lenin'den desteklemeye çalışarak savunuyor.

Bu konuda ileri sürülen görüşlerin marksist teori ile, marksist devlet ve demokrasi teorisine hiçbir ilgisi yoktur.

Burjuva demokrasisi, kapitalizm açısından normal (ona uygun) bir üst yapı iken, emperyalizmin tekelci ekonomik karakterine uygun olarak taşıdığı siyasi tekel eğilimi, siyasi gericilik nedeniyle normal bir üst yapı, ona uygun bir politik biçim olmaktan çıkmıştır. Bu, emperyalizmin ekonomik özelliğine uygun siyasi eğiliminin siyasi gericilik olması demektir. Emperyalizmin gerici siyasi karakterini vurgulayan ifadeleri, genel olarak burjuva demokrasisinin ortadan kalktığı şeklinde anlamak kaba bir ekonomist mantığı alt olabilir. Emperyalizm döneminde burjuva demokrasisinin ortadan kalktığı bir çok durumdan söz edilebilir. Özellikle kriz dönemlerinde bunun bir çok örneği gözlenmiştir. Faşizm, bu eğilimin en özgül gerçekleşme biçimidir. Ama, emperyalist çağda burjuva demokrasisinin bütün olarak ortadan kalktığından söylenmesi saçmadır. Bu düşünce tarzı, söyledikimiz gibi alt yapı ile üst yapı, ekonomi ile politika arasındaki (devlet, örgütlenmiş politik üst yapıdır) ilişkisinin ekonomist bir tarzda kavranılmasından doğmaktadır. Marksizm, alt yapı ile üst yapıyı, ekonomi ile politikayı, devleti ve sınıfları birbirinden ayıran burjuva ideolojilerine karşı, üst yapının son tahlihle ekonomik alt yapı tarafından belirlendiğini kabul eder. Ama bu genel olarak üst yapının, özel olarak da politi-

M ve E KARŞI E SORUNU

kanın ve devletin, ekonomik ilişkilerin basit bir yansıması olarak ele alınması şeklinde kavranamaz. Ekonomik ile politikanın bu şekildeki basit (bire bir) tekbülüyeti marksizmin reddettiği kaba materyalist ekonomist bir düşünce tarzıdır. Marksizmde üst yapının görece özerkliği kavranamaz, kaçınılmaz olarak kaba materyalizme varır. Lenin, emperyalizmin ekonomik eğilimlerini, haklara (ve demokrasiye) uygulamaya kalkın Kievsky'ye karşı şöyle diyordu:

"Biz ekonomik etkenin ağır bastığını -çok doğru olarak- kabul ediyoruz, fakat bunu a la Kievsky yorumlamak marksizmin bir karikatürünü yapmaktır. (.....) esas-taki tecarüsüne rağmen, gelişmiş emperyalist ülkelerin -Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya- siyasi biçimleri arasında daha da büyük farklılık vardır. Aynı çeşitlilik kendini, insanlığın bugününün emperyalizminden yarınını sosyalist devrimine izleyeceği yolda da gösterecektir..." (7)

Emperyalizm döneminde, burjuva demokrasinin ortadan kalktığını savunan KSD, şu Kievsky alıntısı safaletine niçin düşmüştür? Bu kuşkusuz rastlanıcağı üzere söz konusu alıntıda Kievsky'nin mantığını Lenin şöyle özetlemekteydi: ".....emperyalist savaş bütün demokrasinin alevlenmiş şiddetidir. Geri monarşilerde ya da ilerici cumhuriyetlerde -bundan dolayı "haklar" dan (yani demokrasiden) bahsedilemez..." (8)

KSD, bu paragraftaki mantığın Lenin'e ait olduğunu savunuyor. (Hâlâ savunuyor!) Oysa Lenin Kievsky'ye karşı tartışmalarında, sadece bu ekonomist mantığın sakatlığını açıklamaya, "haklardan (yani demokrasiden) bahsetmek-sizin" (onu savunmaksızın) sosyalist olunamayacağını anlatmaya çalışmıştır. Oysa bu mantık KSD'nin emperyalizmin ekonomik özelliklerinden doğan siyasi gericiğe olan eğiliminden kalkıp burjuva demokrasinin artık ortadan kalktığı sonucunu çıkaran ekonomist mantığa tam da denk düşüyordu. Lenin, bu mantıkla "kendini kaderini tayin hakkına karşı çıkan Kievsky'ye emperyalist ekonomist diyor, ortaya çıkardığı teoriye de "marksizmin bir karikatürü" ama KSD, Kievsky kadar da tutarlı değildir ve haklardan, (yani demokrasiden) bahsedilebilir, diyor. Haklar elde edilebilir, çünkü "emperyalizm hakları inkâr etmez" diyor! Emperyalizm sadece bütün demokrasiyi inkâr eder diyor, diyor. Sınırsız bir saçmalık! Ya da ekonomizmin bir karikatürü.

"Genelinde demokrasiyi 'inkâr' eden emperyalizm, ulusal meselede de (altını çizen Lenin) demokrasiyi 'inkâr' eder; demokrasiyi yıkıma kalkar. Emperyalizm altında demokrasinin elde

edilmesi, bir cumhuriyetin, bir millisin ve memurların halk tarafından seçilmesinin v.s. elde edilmesiyle aynı anlamda ve aynı derecede (tekel öncesi kapitalizmle kıyaslandığında) daha zordur (abç) (9) " (Lenin).

Artık, bu konuyu burada daha fazla uzatmanın gereği yoktur!

2) Demokrasi de bir devlet biçimidir. Burjuva demokrasisinde burjuvazinin bütününü açısından demokrasiden söz edilebilir. Oysa emperyalizmde devlet oligarşinin eline geçmiştir. Oligarşi devlet yönetimini (iktidarını) eline geçirmiştir. O halde, emperyalist dönemde demokrasinin sınırı oligarşiye kadar daraldığı için burjuva demokratik devlet biçiminin yerine oligarşik devlet biçimi almıştır denebilir mi? Böyle bir yaklaşım da yine aynı şekilde marksist demokrasî teorisinin tek yanlı ele alınışından ileri gelen bir yanlışir. Burjuva demokrasisi burjuvazinin bütününü açıısından gerçek (tam) bir demokrasidir. Ama burjuva demokrasilerini karakterize eden şey, onda demokrasinin burjuvazinin bütününü açıısından geçerli olup olmamasıdır. "Demokrasi sorununun marksist çözümü" diyor du Lenin "Proletaryanın burjuvaziyi karşı sınıf mücadelesinde onun yıkımını sağlamak ve zaferini getirmek amacıyla bütün demokratik kanun ve mevzilerden yararlanması içindir." (10) Burjuva demokrasisi kendinden önceki tüm devlet biçimlerinden ayrı olarak herkesi resmen "eşit" ve "özgür" saymakla, herkese devletin yönetimine katılma hakkını tanıtar görünmekle sınıf mücadelesinin daha açık yürütülebileceği, "daha az baskıcı" bir yönetim olmasıyla karakterize edilir. Onu bir devlet biçimi olarak diğer biçimlerden ayıran temel özellik budur. Devlet biçimlerini birbirinden ayıran kriter olarak onun sınıfsal içeriğini ön plana sürmek, bu temel ayırım çizgisini, yönetim metotlarını dışta bırakmak demektir. Ki bu, sonuçta bu bakımdan son derece farklı ülkelerin yönetim biçimlerinin aynı olduğunu ileriye sürmeye götüreceği bir karışıklık yaratmaktan başka bir şeye yara-naz.

Emperyalizm döneminde devletin sınıfsal içeriğinde tekeller yönünde bir daralma olmuştur. Bu değişimle birlikte emperyalizm bir şiddet, gericilik ve hakimiyet eğilimi de yaratmıştır. Emperyalizm artık demokrasiyi istemez hale gelmiştir. Ama parlamenter burjuva demokrasisi büyük burjuvazi açısından da geçerliliğini tümüyle yitirmiştir, denemez. Zira burjuva demokrasisi büyük burjuvazinin de ezilenleri en iyi adatabileceği, diktatörlüğünü gizleyebileceği ve kendisi için en az "maliyetli" bir yönetim şeklidir. Üstelik işçi sınıfının bu uğurda uzun ve kararlı bir mücadele yürüttüğü durumlarda

istediği zaman ortadan kaldırılamaz da. Büyük burjuvazi egemenliğini bu "tavizci" yönetimle sürdürmez bir konuma düşeceği durumlar olmadığı sürece terketmez. Emperyalizm çağında birçok nedenle, sık sık bu konuma düşen, egemenliğini "eski parlamenter burjuva yöntemleri ile sürdürmez duruma düşen" burjuvazi, taşıdığı "hakimiyet" "şiddet" ve "gericilik" eğilimini açığa çıkarır. İktidarının dolaylı sürdürülüş yöntemini terkederek bu eğilimlerinin gerçekleştiği özgün bir biçim olan FAŞİZM'e sarılmak zorunda kalır.

Buna karşılık, emperyalizm çağında demokrasinin sınırı oligarşiye kadar daralmıştır diyerek, emperyalizmin taşıdığı "hakimiyet" "şiddet" "gericilik" "oligarşi" eğilimlerini ileri sürerek burjuva demokrasinin genel olarak emperyalist çağda geçersizliğini ileri sürmek, yerine oligarşik devlet biçiminin geçtiği şekilde orijinal icatlarla bulunmaya çalışmak, marksist demokrasiye karşı kesin olarak başka bir şey değildir.

(IV)

Faşizmin farklı biçimlerinden söz edilebilir mi? Dimitrov "Lenin bizi 'kayıp olmuş yöntemlere, mekanik genelleştirmelere, taktik kuralların, mücadele kurallarının aynı tutulmasına' karşı kesin olarak uyarıyordu!" (11) "Faşizmin hic bir genel tanımı -doğru olsa bile- değişik aşamalarda farklı ülkelerde gelişiminin ve faşist diktatörlüklerin çeşitli biçimlerinin özel niteliklerinin incelenmesi gereğini ortadan kaldırmaz." (12)

Mekanik genelleştirmelere saplanıp kalanlar, soyut tanımlar çerçevesinden ayıramazlar ve marksist teoriyi bir bilgiçlik oyunu haline çevirirler. Dimitrov bunları "alay konusu haline getirmesini bilmiyoruz" diyor du. Ama sorun, sadece bilgiçlik göstericilerinin alay konusu konumunu açığa çıkarmak olarak görülmemelidir.

Bizim açımızdan daha da önemlisi, böyle bir mekanik genelleştirme eğiliminin faşizme karşı mücadelede yarattığı büyük handikaplardır. Faşizm, böyle bir yaklaşımla kapitalist Avrupa ülkelerinde ortaya çıkan klasik biçimleriyle özdeşleştirilir. Ülkemizin özellikleri tümüyle göz ardı edilir. Faşizme karşı mücadele konusunda başka ülkelerde önerilen ya da uygulanan yollar, aynen bizde de geçerli hale getirilir. İşte bu yüzden yukarıdaki hatalı eğilim, çizdiği kaba tarihsel paralelliklerle faşizme karşı mücadele görevlerimizi tehlikeli bir şekilde saptıran bir niteliğe bürünmektedir. Kapitalist Avrupa ülkeleri, burjuva demokratik devrimini tamamlamış ülkeler için önerilen mücadele biçimlerinin, mücadele deneyleri-

nin, farklı durumlar için aynen aktarılması büyük hatalara yol açmaktadır.

Dimitrov'un şu sözleri bu bakımdan zengin bir anlamla yorulur.

"....Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde de bazı faşist gruplar gelişmektedir. Fakat şüphesiz Almanya İtalya ve diğer kapitalist ülkelerde görmeye alışık olduğumuz faşizm cinsinden değildir buralardaki faşizm. Burada özel ekonomik, politik ve tarihsel şartları incelemeli ve dikkate almamız gerekir. Ayrıca bütün bunlara bağlı olarak da faşizm kendine özgü biçimler almaktadır ve almaya devam edecektir.

"Düşünce tembelliği içindeki bazı arkadaşlar, gerçek hayat fenomenlerine somut olarak yaklaşmamakta, gerçek durumu ve sınıf güçleri arasındaki ilişkinin dikkatli ve somut bir incelemesi yerine genel, yüzeysel formüller getirmektedirler. Bunlar bize yararlı bir amaçla ateş eden keskin nişancılar değil, ya çok yüksek, ya çok aşağıya, ya çok yukarı, ya da çok uzağa ateş ederek her zaman hedefi şaşırın 'yaman' silahşörleri hatırlatmaktadır." (13)

Evet, bizde her zaman hedefi şaşırın yaman silahşörden çok ne var ki.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde faşizm ve faşizme karşı mücadele özgül koşulları çerçevesi içinde incelenmelidir. Bu yapılmadan buralarda faşizme karşı mücadele görevlerinin başarıya ulaşması olanaklı olamaz.

Bu konuyu gelecek sayımızda incelemeye devam edeceğiz. Türkiye'de, faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki görüşlerimizi (bir bakıma yeniden) ortaya koyacağız.

DİPNOTLAR

1. G.Dimitrov F.K.B. Cephe (Ser Y.) S. 76
2. Faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki tüm sorunlara ilişkin görüşlerimizi genişçe bir şekilde ortaya koyduğumuz bir broşürü önümüzdeki günlerde hazırlamaya çalışacağız.
3. Lenin, Coll. Works C.16, s. 350, Revizyonizm Üzerine Sh. 77-78
4. Devlet Kuramı, Teori Y. s.90
5. Komünist Enternasyonal Prog. Aydınlik Yayınları s.33 vd.
6. Emperyalizm, (Sol Yayınları) s.155
7. Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm, (H.Y. Yayınları) s.63
8. KSD, 5
9. Lenin, a.g.e. s.27
10. a.g.e.
11. G.Dimitrov Faşizme karşı Birlik Cephe (May Yayınları), s. 128
12. Aynı yer.
13. Aynı yer, s. 13

FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI DEĞERLENDİRME ÇALIŞMALARI

Devrimci Yol'un açtığı Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyasının değerlendirilmesinin ölke çapında yapılacağını geçen sayımızda belirtmiştik. Şimdi, Ölkemizin her tarafındaki Devrimci Yol taraftarları Kampanya çalışmalarını değerlendiriyorlar. Geçen sayıda da söylediğimiz gibi bu değerlendirmeyi kendi eksikliklerimizin tespit edilebilmesine yarayacak bir çalışma olarak kavıyoruz.

Kendi çalışmalarımızı, örgütsel, teorik ve siyasi eksikliklerimizi kavrama ve giderme yolunda bir çalışma olarak kavıyoruz. Devrimci Yol, Kampanya boyunca, Kampanya hedeflerine yönelik bir yayın politikası izlemeye çalıştı. Kampanya haberlerine ağırlıklı olarak yer verdi. Şimdi de tartışma ve değerlendirme çalışmalarımıza yönelik bir yayın politikası sürdüreceğiz. Devrimci Yol taraftarlarının değerlendirmeye ve görüşlerini mümkün olduğu genişlikte yayınlamaya çalışacağız. Bir bölgedeki mücadele derslerinin bütün bir Devrimci Hareketimize mal edilmesi, bir bölgedeki eleştirilerden

ulaştığımız doğru görüşlerin, hareketimizin bütün unsurlarının kavranması bu yolla olanaklı olacaktır. Yine bu değerlendirme çalışmalarımız sırasında, ona paralel bir şekilde bir teorik tartışma ve eğitim kampanyasını da sürdüreceğiz. Devrimci Yol bu konuda da bu tartışma ve çalışmalara yardımcı olacak bir şekilde yayın çalışmalarını sürdürmeye çalışacaktır.

Bu sayımızda, Ölkemizin değişik bölgelerindeki Devrimci Yol taraftarlarının değerlendirme ve görüşlerinin bir bölümünü yayınlıyoruz.

Devrimci Yol taraftarlarının kampanya değerlendirme çalışmaları

TUNCELİ

"Devrimci Yol adayı 25 oy farkla seçimi kaybetmiştir... Seçimler döneminde Devrimci Yol saflarında mücadeleye katılanların, politik ideolojik olarak kazanılması, var olan ve yaratılan kitle bağlarımızın geliştirilmesi ve Devrimci Yol'un kadrolaşmasının güçlendirilmesine çalışılması yanında, CHP'nin burjuva politikası ile oportünizmin teşhirini sürdürmek görevimizdir..."

1. Yaşamakta olduğumuz, devrimci hareketin partileşme sürecinde, halk yığınları arasında yapılan geniş kitle çalışması içinde hareketimizin kadrolaşma sorununa yardımcı olmak. Kitlelerle olan bağlarımızı pekiştirmek.

2. Demokratik halk iktidarının program taleplerini kitlelere benimsetmek ve diğer tüm gerici güçlerin özellikle, ülkemiz örgütünde CHP'nin burjuva programlarını teşhir etmek. Devrimcilerin seçime bakışı ile, diğer burjuva güçlerin seçime bakışı arasındaki ayrımı halka kavratmak.

3. Faşist demagogiyi halka teşhir etmek. Seçim mücadelesini anti-faşist mücadelenin bir parçası olarak kavramak ve bu doğrultuda anti-faşist cepheleşme hareketine hizmet etmek.

4. Belediyeyi gerici işgalden kurtarmak, halkın demokratik muhalefetine örgütleneceği alanlardan birisi haline getirmek (Ancak, bu düzen sınırları içinde belediyelerin devlet çarkına özünde bağlı olan ve siyasal iktidarın baskısı ve denetimi altındaki kuruluşlar olduğunu, bu nedenle esas olanın devrimci mücadelenin yükseltilmesi olduğunu, belediyeye yönetimleri için verilecek mücadelelerin buna bağlı reformlar uğruna bir mücadele olduğu ve bundan yararlanmak gerektiği unutulmamalıdır.)

5. İlimiz örgütünde güçlü olarak yaratılan halk arasında suni kampaşmalara yol açan "aşiretçilik" şeklindeki feodal gericilikle mücadele etmek, (özellikle her seçim döneminde, gerici güçler tarafından "işiretçilik" denen feodal gericilik köbrülenmektedir.) Kitlelerin sınıfsal çıkarları doğrultusunda yaratacakları kampaşmaları, aşiretçi kampaşmayı çözerek gerçekleştirmek.

6. Özgül olarak bu seçim mücadelesi döneminde de, kitleler içinde ideolojik çalışma yaparak, oportünist-revizyonist politikaların kitleler üzerindeki etkilerini kurmak, sol hareket saflarındaki sapsızları teşhir etmek, kitleleri ideolojik-politik olarak kazanmak.

SEÇİM ÖNCESİ ÇALIŞMALAR:

Henüz sol kampın seçimler karşısındaki tavrının kesinlik kazanmadığı bir dönemde, gerici güçlerin seçimlere kimlerle girecekleri belliydi. Ve seçim çalışmalarında sürdürüyorlardı. Gerici güçlerin bu seçim çalışmalarına karşı bir alternatif yaratmak zorundaydık. Bu seçimlerin geçmişi dönemlerde olduğu gibi, sadece gerici güçler arası bir mücadele olmayıp, aynı zamanda ve esas olarak tüm gerici güçler ile devrimci güçler arasındaki bir mücadele olacağını, halka başından beri benimsetmek gerekiyordu. Bu

nedenle, henüz sol blokun seçim tavrının belli olmadığı (adaylı-adaysız seçime girme) bir dönemde, biz Devrimci Yol taraftarları olarak gerici güçler karşısında tavırsız kalamazdık. Ve bir arkadaşımızın (S. Güneş) seçime devrimci aday olarak girebileceğini kitlelere zamanında ilettik ve sorumluluğunu üstlendik. Bu dönemde, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu adına iki ayrı adayın da seçime katılacağı kitle içinde söyleniyordu.

Bu durumda, sol blokta üç aday belirliyordu. Henüz adayların kesinlik kazanmadığı her siyasi yoğunluğun seçim programını açıklanmadığı bir dönemde, biz belediyemizin gerici yönetimden kurtarılması gerektiğini, bu olanığın güçlü olarak var olduğunu, bunun halk yararına değerlendirilmesi gerektiğini belirterek sol gruplara çağrıda bulunduk.

Gerici güçlere karşı tek bir aday ile seçime girmesinin zorunlu olduğunu, bu amaçla bir araya gelerek ortak seçim platformunun tesbit edilmesini istedik. Bu çağrımıza görüşmenin yapıldığı yer ve zamanı belirttik. Tüm siyasi yoğunluklar çağrımıza uyarak geleceğini belirttiler. Ancak görüşmeye gelmediler. Niçin geldiklerini sorulduğunda hiç bir şey söylemediler. Sadece "gelemedik" demekle yetindiler. Biz bu siyasi yoğunlukların bu işi başarmamızda, halkın gerici karşısında bu tali işte başarılı olması için kuvvayımaddelerini ve tam bir sorumluluk örneğini sergilediklerini tesbit ettik. O kadar ki, bu gruplar, seçimlerin bitimine kadar tek adayla seçime gitme konusunda hiçbir öneri dahi getirmediler. Bunlardan Halkın Gücü taraftarları: tek aday ile seçime girmesinin konusunda; Devrimci Yol'un, Halkın Kurtuluşu'nun, Halkın Yolu'nun ve KAVA'nın katıldığı bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve KAVA taraftarları Devrimci Yol'un Tunceli'de güçlü olmadığını, hiç ayalamayacağını, yalnız adayın kendi mahallesinde akrabalık temelinde oy alabileceğini belirterek Devrimci Yol'un adayını seçmeden çekmesini gerektiğini, seçimi kendilerinin kazanacağını, bunun dışında hiç bir şeyin görülemediğini belirttiler.

Biz ise, Tunceli'de bu işi örgütleyip için içinde başarıyla çıkabileceğimizi tesbit ederek seçime adayla katıldığımızı, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu

ve KAVA'nın kitle ile bağlarının olmadığını, kitle eylemlerinde Devrimci Yol'un örgütlü gücünün ve kitlelerle bağının daha güçlü olduğunu, esas olarak oportünizmin kitle başını uzun dönem içinde sürdüremeyeceğini, var olan nisbi bağlarının çürük ve hiçbir anlam taşımadığını, bu nedenle Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun kitlelerden destek ve oy almayacağını bu durumda, yalnızca gericilerin seçim kazanmasına Devrimci Yol'un engel olabileceğini belirttik ve bu siyasetlerin aday ile seçime katılmalarını, aksi halde gerici güçlere hizmet etmiş olduklarını belirttik.

Bu toplantıda Halkın Gücü, seçimleri gerici güçlerden alacak olan alternatif tesbit edip onu destekleyeceklerini ve o anda bu alternatif Devrimci Yol olduğunu belirtti. Buna rağmen kesin tavrılarını seçim süreci içinde belirleyeceğini açıkladılar.

Bu toplantıdan sonra yapılan gruplar arası görüşmelerde, her grup kendi görüşünde ısrar etti ve tek aday ile seçime girmek mümkün olmadı. Ve sol blok Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu adayları ile seçime girdi.

Yalnız Emegün Birliği görüşünü savunan arkadaşlar olumlu bir tavır takınarak, gerici güçlere karşı seçimlerde Devrimci Yol'un alternatif olduğunu tesbit ederek desteklediğini açıkladılar.

KSD'ciler ise, TIP'li görünmekle birlikte, özünde ise gericiyle yapan, aşiretçilik yapan ve çevresinde Tunceli çıkarlarının kümelediği eski belediye başkanı S.Kırılmaz'ın yararına çalışma yapıyorlardı. Bu yoğunluk, ittifak için sunduğumuz perspektife ne diyeceğini belirtmeden seçim çalışmalarını esas olarak Devrimci Yol aleyhine yürüttü.

Kendilerine "anti-sömürgeci" diyen Kürt milliyetçilerinin ise, ne yaptığını öğrenmek mümkün olmadı.

SEÇİM ÇALIŞMALAR:

Devrimci Yol seçim çalışmalarını zamanında başlayarak seçim çalışmalarını nasıl yürütmesini gerektiğini görüşerek örgütlendi. Bu iş için birim örgütlenmesine gitti. Ve bu çalışma örnek bir çalışma olarak halkın dikkatini çekti. Bu çalışmalarda Devrimci Yol taraftarları

esas olarak devrimci politikaları kitlelere götürülmesini ve demokratik devrimin program taleplerini halka götürürken kadrolaşma hareketinin geliştirilmesini de yürüttüler. Bu çalışmalar sürecinde bir çok unsur devrimci harekete katıldı. (Bu anlamda, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu arasında geçen ilginç bir olayı sunmakta yarar var:

CHP Genel Merkezi, devrimciler karşısında "güçlü" bir aday ile seçime girmek için, gerici aşiret politikasını daha iyi örgütleyebilen bir gruba CHP İl Örgütünü teslim etti, eski yönetimi bu amaçla fesetti. Fesedilen eski CHP İl Yönetimi CHP'nin bu tasfiyeciliği karşısında devrimcilerden yana tavır koyacaklarını açıkladılar. Bunu duyan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu bu kişilerin desteğini alabilmek için günlerce uğraştı. Hatta Halkın Kurtuluşu ile Halkın Yolu arasında tek bir aday tesbit edilebilmiş bunlardan birisinin kendilerine karar organı olarak öneride bulundular: "Bu iki gruptan, hangisini desteklersen o seçime girsin diğeri çekilsin." Fesedilen CHP il yönetimindeki bu ileri ve demokratik unsurlar ise, seçimlerde gerici güçleri yenecek tek alternatif Devrimci Yol olduğunu bu nedenle, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nun birinin değil, ikisinin de seçimden çekilmesi gerektiğini belirterek Devrimci Yol'u desteklediler.)

Seçim çalışmalarında, Devrimci Yol çok yönlü çalışmalar yürüttü. CHP politikasını, feodal gericiliği (aşiretçilik) teşhir eden bildiriler yayınladı. Açık hava toplantıları yaparak, bu toplantıları anti-faşist bir eyleme dönüştürdü. Bu eylemde halk kitlelerinin en geniş katılımını (havanın yağışlı olmasına rağmen) sağladı. Bir seçim bildirgesi yayınlayarak, seçimlere bakışımızı, tesbit ettik. Belediye yönetiminin özgül programını yayınladık. Mahallelerde bir bir dolaşarak Devrimci Yol politikası kitlelere anlatıldı. Bu çalışmalar sürdürülürken halk talepleri, çözümleri tesbit edildi. Bunlar değerlendirilerek doğru çözümlerin ne olabileceği halka anlatıldı. Bu seçimlerde hemen hemen her emekçinin gelen talep, sol blokun için tek aday ile seçime girmeyi istediği oldu. Bu soru karşısında biz birliktelenemedik, gerçek bir eylem içinde tabanda oluşacak olan birlik olabileceğini, bu birliğin ise halkın sorunu kav-

ELMADAĞ

“Anti faşist eylemlerin halk kitleleri üzerinde uyardığı etkiler örgütlenmeli ve daha üst ve daha zengin eylemler için bir plâtfon haline getirilmelidir... ‘Halka dönük devrimci eylemler’ halka seslenme seviyesinde değil, bizzat kitleleri kolundan tutan eylem biçimlerinden oluşmalıdır. İşte biz bu plâtfonu: **DİRENİŞ KOMİTELERİ**’nin örgütlenmesi ile paralellik kurarak değerlendirmeliyiz...”

Bölgemizde kampanyanın gereklerini ne öteda hayata geçirebileceğimizin bir ölkümü-nü yapmadan önce “gençin bir zarfı” olarak bölgemizin somut yapısını ve objektif olarak genelle ilişkilerini ve bu amana kadar oluşturabildiğimiz düzeyi anlatmak istiyorum.

Bölgemiz yarı-kırsal diyeceğimiz bir yapıya sahiptir. İki fabrika ve bu fabrikalarda çalışan 1000 kadar işçi vardır. Ancak bu işçi kesimi “proleterleşme süreci” ni tamamlamış değildir ve birçoğu tarımsal üretimle dolaylı ilişkilerini sürdürmektedirler. Bu yüzden bölgemizde devrimci çalışmanın emel alanı olması gereken işçi kesimi içinde çalışma gerece olarak daha uzun ve yorucu bir abayı gerektiriyor.

İkinci olarak bölgemizde 17’den fazla yakın zamanda yürüttüğümüz çalışma bir ün-çalışma niteliğini göstermektedir. Öncelikle “kastettiğimiz sulur, daha önce bölgemizde ilkel inlamıyla dahi olsa bir devrimci çalışma gerçekleştirilememiştir. Bir Halkveji aracılığıyla sürdürülen çalışma böylesi bir çalışmanın ilkidir. Olaya bu yönüyle bakarken ülkemiz devrimci hareketinin bu “özel” üzerindeki etkilerini düşünmek gerekiyor. Bu yüzden baktığımızda 71 hareketinin etkileri bütün Türkiye geninde olduğu gibi birinci öneme sahiptir. 71 hareketinin etkileri o zamanlarda bölgede birimleri bir çalışma olmadıktan sonra “ham bir sempati” düzeyinde kalmış, diğer bir yönüyle de 71 hareketine oligarşinin yönelttiği karşı çalışmalar etkisi iştirilmiştir. Fakat, açtıkları ki, şimdiki çalışmanın üzerinde yükseldiği platform 71 hareketinin yarattığı platformdur. Tüm eksiklikleriyle beraber 71’in bıraktığı miras çalışmamızın en zengin hammaddesini oluşturmaktadır.

Bu yönleyle 1 sene önce çalışmaya başlarken amacımız, bölgedeki anti-faşist potansiyeli derleyip toplamak, kısa vadede kendi içinde tutarlı, kendini yenileyebilen, bir alt platformda sıkışıp kalmadan devam edilemeyecek kabiliyeti olan bir yapıyı oluşturmak.

Bir süre sonra yaptığımız çalışmaya geriye dönüp baktığımızda, yölda belirli mesafeler katıldığımızı görüyoruz. Hareketin özellikle yönlendiği ilk alanın somut bir ürün vermesi, öncelik kesimi içinde yaygınlaşmıştı. Bugün ise yavaş yavaş halk kesimi içinde

bir sempati oluşturabilmeye çalışıyoruz. Bu yönde de somut bir takım başarılarımız oluyor. Ancak çalışmanın en büyük eksikliği hemen gözle karşıyor. Bu eksiklik, çalışmanın nitelik yönünün yetersizliğidir.

Kampanya boyunca yürüttüğümüz çalışmada başlıca eksiklik ve hatalarımız bu ana eksiklikten kaynaklandı. Bölgemizde siyasetimizin somut bir güç haline gelebilmesi, bu siyasetin hayatın her alanında tutarlı savunucularını ve savaşçıları yaratmadan gerçekleşmeyeceğinin farkındayız. Biliriz ki, kampanya boyunca sattığımız dergi sayısı 1500’e yakın dağıttığımız “MHP Nedir” broşürü, çıkan yazaların sayısı, pullamalarımız ve verilen seminerler başarı için bir ölçüt sayılmaz. Bu anlamda kampanya çalışmasından ve daha geniş olarak şimdiki değin yürüttüğümüz çalışmadan çıkaracağımız en büyük ders şudur: Anti-faşist eylemlerin halk kitleleri üzerinde uyardığı etkiler örgütlenmelidir ve daha üst ve zengin eylemler için bir plâtfon haline getirilmelidir. Bu anlamda devamlı olarak “dar pratik” kalıpların içinde kalmakla 1- Kadromsu unsurlar için bir bilinçlik yaratılacaktır. 2- Halk kesiminde oluşan sempati toparlanmadıkça ve örgütlenilmedikçe süreç içinde anti-faşist düşünüş-bilecektir. O halde artık ki “halka dönük devrimci eylemler” halka seslenilme seviyesinde değil, bizzat kitleleri kolundan tutan eylem biçimlerinden oluşmalıdır. İşte biz bu plâtfonu “direnis komitelerinin örgütlenmesi” ile paralellik kurarak değerlendirmeliyiz. Ve direnis komiteleri başarılmış bir örgütlenme plâtfonu olarak bunu gerçekleştirebildiğimiz zaman ortaya çıkar.

Bu süreçte iki temel sorun karşımıza dikiliyor. Birincisi, bölgemizde sınıf mücadelesi genelle olduğu kadar keskin olmaması yüzünden özellikle kadro çalışması için gerekli olan pratik bir plâtfon eksikliğidir. Bu sorunun çözümü pratik bir plâtfon devrimci bir müdahale ile bizzat yaratılmaktır. İkincisi, bölgemizdeki hareketin derleyip son tabii- de genelin bir parçası olarak Türkiye’deki devrimci hareketin gelişimine bağlıdır. Bu, bölgemizdeki kitlelerin Devrimci Yol siyasetinin tüm ülke çapında bir güç olarak görmesi bakımından önemlidir. Yani mesele bu noktada bir devrimci hareketin önderlik konusuna bağlanmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra, bölgemizin ve aynı zamanda bütün kırsal kesimlerin özel sorunu olarak kültür öğesi önem kazanmaktadır. Ancak kültür seviyesinin düşüklüğü ve burjuva kültürü anlamında dahi olsa giren kültürün yozlaşma çalışması sadece zaman yönünden etkileyecek bir konu olarak ele alınmalıdır.

DİRENİŞ KOMİTELERİ

Direnis komiteleri önerisi (Burada hemen açmak zorundayız ki direnis komiteleri bizim için “öneri” durumundadır. ‘Subjektivizmin batağna düşmekten daha kötü birşey varsa şüphesiz ki, bu atılan adımı zeminini hazırlamamak veya o-yakları havada kalmaktır.’) Bugün Devrimci hareketin önüne yeni bir plâtfon sunmaktadır. Ancak bu yeni plâtfon üzerine eğilmekten önce devrimci hareketin şimdiki seviyesini ve içinde bulunduğu koşulları iyi değerlendirmemiz gerekiyor.

Bugün partileşme sürecini yaşıyoruz. Bu aynı zamanda genelde kendiliğinden bir karakter gösteren devrimci harekete bilinçli müdahale süreci demektir. Bilinçli müdahale ise programı açılmış bir siyasi mücadeleyi gerektirir. Bu noktada partileşme süreci Devrimci Yol’un 1. sayısında konulduğu gibi “bir anlamda da yığınlara uğ-

runda savaşacakları siyasi bir programı onlara götürecektir kadroların oluşturulması sorundur.” Kadrolar sınıf mücadelesinin her alanında yığınları siyasi mücadele için çekmek ve bu mücadele içinde onları örgütleyen insanlardır.” Bu da partileşme sürecinde temel çalışmayı, o çalışmaya uygun bir organizasyon içinde “kadro çalışması” olarak koyar. “Kadro çalışması” ve bu temel çalışmanın kaynağı “kitle çalışması” yan yana diyalektik gelişimi içinde devrimci hareketin önüne yeni plâtfonlar açacaktır. İşte direnis komiteleri bu anlamda devrimci hareketin önündeki yeni bir plâtfon olarak değerlendirilmek zorundadır. Biz bu plâtfonun içinde bulunduğumuz süreçte her olaya olduğu gibi, temel siyasi görev (proletaryanın bağımsız siyasi hareketinin yaratılması mücadelesi) açısından bakmalıyız.

Peki direnis komiteleri devrimci hareketin önüne nasıl bir plâtfon açmaktadır? Direnis komiteleri: 1- Örgütlenme tarzı açısından, a- en geniş halk kesiminin örgütlenmesi birimidir, b- devrimci hareketin yukarıdan aşağıya halk kesiminin iletişimi kurabilecek dolayısıyla ülkemiz devrimci tarihinin en geniş anlamıyla ilk defa örgütlenmiştir, c- alternatif devlet örgütlenişleridir.

Bir direnis komitesi deneyi

Yeni olduğu için sınırlı ilişkilerimiz olan, emekçilerin oturduğu bir mahalledeki muhtarlık seçimleri nedeniyle, mahalleli ileri ve demokratlarda kendiliğinden bir kıpırdanma oldu. Mahallede faşist olmayan beş muhtar aday vardı. İlericiler ise faşist adaya karşı güçlerin bölünmemesi için tek adaya seçime gidilmesini istiyorlardı. Aday sayısını bire indirerek için kendiliğinden gelişen bir toplantı düzenlendi. Biz de mevcut gücümüzle toplantaya katıldık. Ve muhtar adayının bire indirilmesi gerektiğini fakat bu adayın mevcut adayların ve tutarlılığının olması gerektiğini belirttik. Toplantıda diğer adaylar ikna edilecek kadar tutarlı bütün anti-faşist güçleri ortak dayı olarak kabul edildi.

Bu toplantıda ve daha sonra mahalle içinde, muhtarlık seçimini faşizme karşı verilecek mücadele için bir parçası olması gerektiğini, yapılması gereken esas olarak faşistlere karşı mücadele için örgütlenmek olduğunu anlattık. Faşist zulme karşı mümkün olan en fazla mahallelinin direnmesi gerektiğini anlattık. Bunun için de ilk adım olarak mahalledeki bütün anti-faşistlerin katılacağı bir toplantı yapılarak bir üst komite seçilmesini önerdik.

Bu komite kısa vadede muhtarlık seçimini yönetecek ve yürütecek, uzun vadede de faşizme karşı mahalle halkını örgütleyecek ve yönetecek nitelikte olacaktı. Yapılan toplantıya 50 - 60 mahalleli genç, işçi ve öğrenci katıldı. Seçim yapılarak 5 kişilik bir üst komite oluşturuldu. (5 kişinin 3 tanesi bize sempattaniz 2 tanesi anti-faşistlerdi.) üst komite de mümkün olan her sokaktan iki-üç kişilik alt komiteler oluşturularak mahalleyi örgütlemenin ilk adımı atılmış oldu.

Sokak örgütlenmelerindekilerle birlikte toplam 25-30 kişilik faşizme karşı direnis komitesi oluşturulmuş oldu. Bundan sonra sorunumuz bu komiteyi çalıştırmak ve siyasi olarak yönetebilmektir.

Özellikle üst komitedeki arkadaşlarımızın siyasetimizi doğru kavramalarını sağlamak ve onların siyasi pratiklerini arttırmak için onları iş içerisinde örgütleyerek yönetmeyi amaçladık.

Somut olarak söylemek gerekirse, faşizmin ne olduğunu mahalle halkına anlatılmaması (toplantı,

afiş, yazı, bildiri ile), alt komitedeki arkadaşların ev ev dolaşıp mahalleli ile ilişkilerin sıklaştırılmasını ve onların da mücadele için sokulmasını, faşistleri teker teker tesbit edip teşhir ve tecrit edilmesini planladık. Daha uzun dönemde mahallelinin ekonomik ve sosyal istemlerinden (elektrik, yol, doktor vb.) hareketle siyasi hareketi tabii kılmayı düşün- dük. Fakat kısa bir zaman sonunda komite çalışamaz duruma geldi. Bunun nedenleri gerek üst komitedekilerin bir kısmı, gerek alt komiteyi oluşturuların meseleyi salt seçimler açısından değerlendirmeleri, gerekse de sempattaniz arkadaşlarımızın yeterli kadar siyasetimizi kavramamaları idi.

Bunun üzerine komiteyi işletilebilmek için komite içindeki ve dışındaki üç arkadaşımızla fiili bir yönetim oluşturduk.

Amaçımız bu arkadaşlarla kısa bir sürede teorik ve pratik konularda hızlı bir eğitim yaparken üst komite ve alt komitenin işleyişini denetleyecek olarak yönlendirip yönetimlerini sağlamak. Bir yandan fiili yönetimin içinde çalışırken, üst ve alt komitelerde de görevlerini sürdürecektik, böylece çok yönlü çalışma içinde siyasi tecrübelerini arttırmak imkanını bulacaklardı.

Halen, bu çalışma yöntemi ile daha sağlıklı bir işleyişe hayata geçirmeye çalışıyoruz. Fiili yönetimi belli bir süre sonunda, mevcut komiteleri (gerekli görülürse) yeniden denetleyecek ve eksik yanlarını giderilmesini sağlayacak bir yapı olarak düşünüyö- ruz.

Çıkardığımız dersler:

- Mahalle çalışmalarındaki tecrübesizliğimiz sonucu;
- Mahalle çalışmalarına gereken ağırlığı vermememiz;
- Komiteleri oluşturduktan sonra sürekli otonom altında tutmayı, bu iş oldu artık yürür zihniyetle komiteleri kendiliğinden bir işleyişe terk etmemiz;
- On çalışmaları yeterince yapmayışımız sonucu siyasi denetim sağlanamayışımız;
- Bu konudaki eksiklerimiz olarak sıralayabiliriz.

İZMİR

'Kampanya geniş kitlelerle bağ kuramadık... Bu durum dar pratikçi ve 'sekte' bir çalışmanın devam etmesi, 'kadromsu unsurların' kendilerini geliştirememeleri gibi olumsuzlukları ifade etmektedir... Çalışmalar gözden geçirildiğinde noksanlıkların, yapılanlardan çok fazla olduğu görülüyor... Belirli dönemlerde durum değerlendirilerek somut görevlerin belirlenmesi, fedakarca mücadeleye katılması, geniş kitlelere ulaşma gereğinin kavranması, Kampanya'dan çıkartılması gereken derslerdir.'

Devrimci Yol Dergisi'nin başlattığı faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyası, genelde sürdürüldüğü devrimci mücadelenin bir parçası, siyasi çalışmanın yoğunlaştığı bir platform olarak değerlendirilmelidir.

Artan faşist saldırılar, ardarda dizilen zamlar, siyasi cinayetler, sürgünler, kıyımlar, kısacası oligarşinin "ekonomik ve sosyal tedbir" leri faşist demagojinin gizlenerek uygulanıyor.

Bu olgu bugün her ileriye, yurtsevere ve devrimciye faşizme karşı direnme, anti-faşist mücadeleye aktif olarak katılma gereğinin bir insanlık görevi olarak dayatılmaktadır. Ve devrimci hareket ancak anti-faşist mücadelenin sıcak pratiğinde her an en önde yer alarak gelişir, güçlenir. Dev-

rimci fikirler ancak bu ortamda kitlelere ulaşır.

Ülke devriminin tüm sorunlarını omuzlama göreviyle karşı karşıya olan bağsuz bir devrimci hareketin yaratılması görevi, anti-faşist mücadelenin örgütlenmesi ve faşizme karşı örgütlü bir halk hareketinin yaratılması mücadelesiyse iç içe ele alınabilecek bir görevdir.

Bu temel görevin partileşme sürecinin gerekli olduğu görevlerin yerine getirilebilmesi için sürdürülmesi gereken kudrolaşma hareketi yoğun bir biçimde "siyasi eylem" e katılarak ve somut mücadeleler örgütleyerek, geniş kitleleri siyasi eyleme katarak güçlendirilebilir.

Faşizmin demagojisini açığa çıkartacak, halkın anti-faşist bilincini oluşturarak ve pekiştir-

ecek olan bir çalışma neşeye önce devrimci bir anlayışla ve doğaldır ki devrimci kadroların bilinci cabalanıyla örgütlenbilir ve kalıcı hale gelebilir.

Kampanya boyunca, yazılamalar, özel sayıların satışı, korsan müteahhütler örgütü ve planlı bir biçimde sürdürülmeyecekti. Bazı zorunlu görevler örneğin kahve toplantıları -hiç gündeme getirilmedi. Kampanya geniş kitlelerle bağ kuramadık bir araç olarak sürdürülmeydi.

Bu durum kampanyanın görevlerinin esas olarak yerine getirilmediği, buna karşılık etkinlik bir tarzda -bir kampanya tarzında değil -bir takım işlerin yapıldığı şeklinde değerlendirilebilir.

"Siyasi eylem" in yükseltilmesi, geniş kitlelerle bağ kurulmaması, alışık gelmiş pratik işlerin tekrarlanması, belirli arkadaşların aynı şeyleri yapması şeklinde belirlenen durum: Dar pratikçi ve "sekte" bir çalışmanın devam etmesi, "kadromsu unsur" ların kendilerini geliştirememeleri gibi olumsuzlukları ifade etmektedir.

Bu olumsuzluklar kampanyanın örgütlü bir biçimde bağsuz bir siyasi hareketin yaratılması eyleminin gereklerinin yeterince yerine getirilmediğini gösteriyor.

Bu durumda tüm arkadaşların kampanya boyunca neler yapamadığımızı, bundan böyle neler yapmamız gerektiğini değerlendirmesi gerekiyor.

Bu anlayışla çalışmalar gözden geçirildiğinde noksanlıkların yapıldıktan çok fazla olduğu görülüyor.

Bunda, kampanyanın Ege-Dev-Genç'in henüz kurulduğu dağınıklığına hâlâ belirgin özellik olduğu düşünme rastlamasının rolü vardır.

Kampanyaya örgütlü bir biçimde katılmaması ve kısa sürede bu sorunun çözümü ulaşmaması güçlü bir çalışmayı imkansız kılmıştır.

Birbirinden kopuk, kişisel çabalara dayanan çalışmalar geçici ve verimsiz bir pratikten

öteye gidemez ve pratik bunu göstermiştir.

Tüm bu olumsuzlukların aşılması ve geniş kitleleri yönlendiren güçlü bir örgütlenmenin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Buna giden yol ise tespit edilen görevlerin savsaklanmadan yerine getirilmesi: "Çorbada tuzum olsun" mantığının yerine devrimci fedakarlık ve kararlılığın getirilmesi, özneliğe düşmeden eleştiri-öz eleştiri mekanizmasının işletilmesinden geçiyor.

Belirli dönemlerde durum değerlendirilerek somut görevlerin belirlenmesi fedakarca mücadeleye katılmaya geniş kitlelere ulaşma gereğinin kavranması kampanyadan çıkarılması gereken dersler olarak ortaya çıkmaktadır.

İzmir'de yapılan çalışmaları iki bölümde incelemek gerekir. Genel olarak yapılan işler, Mahalli kesimlerde yapılan çalışmalar.

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası ile ilgili olarak bastırılan 1600 adet bildiri İzmir'in en kalabalık yerleri olan Konak-Basmane-Montr'de iki koldan dağıtıldı. 3-4 gün özel sayı yine akşamları buralarda satıldı. Afişleme ve yazılama yapılarak bir çok yer "Faşist zulme ve pahalılığa karşı direnelim", "İşsizliğin ve Pahalılığın kaynağı Oligarşidir-Kahrolsun Oligarşi ve Faşizm", "Dev-Genç halkımızla elele", "Tek Yol Devrim" sloganları ile donatıldı. Okullarda Devrimci Yol'a bağlı toplandı. Gerçekten önem gösterememesine dolayı başlı başına kampanyası istediğimiz gibi olmadı. Halbuki çok daha iyi sonuç alınabilirdi.

Mahallelerdeki çalışmalar şöyle sıralayabiliriz:

Hemen hemen bütün semtlerde bildiri, afiş, yazılama, dergi satımı gibi klasik çalışmalar yapılmış, bağış toplanmıştır. Halkla yakın ilişkiler kurularak kampanyanın ve Mahalli seçimlerin önemi üzerinde durulmuş, Yeşilyurt ve Karabağlar'da evler dolayarak halkın sorunları ile ilgili anket

düzenlenmiştir. Bu anketlerden elde edilen sonuçlardan devrimci kitle ve mahalli seçim çalışmalarından yararlanılmıştır.

Gültepe'de CHP Belediye Başkan Adayı Aydın Erten'in kahve toplantılarına en geniş şekilde katılarak devrimci propaganda yapılmış, devrimci sloganlar atılmış, halkında katılımı üzerine Aydın Erten çoğu konuşmasında OLİGARŞİ lafı eder olmuştur. Toplantı sonrasında kısa yürüyüşler yapılmış, devrim andı içilerek dağıtılmıştır. Bu toplantılar siyasetimizin kitlelerle bütünleşmesi ve propagandasının yapılması doğrultusunda yararlı olmuştur. Gültepe'yi düşünce ödleri kopan, daha önceki 2 Ülkü Ocakı açma girişimlerini pahalıya ödeyen MHP'li faşistleri kendi toplantısına bekletilik yapmak için getiren AP Belediye Başkan Adayı faşist Ali Varol'a gerekli cevap verilmiş, bir gece faşistler kovalanmış, onları kovalayan polislerde sert bir karşılaşma görünce faşistleri arak kaçırılmışlardır. Bu kavraya aceleliğimizin gerekli katılım sağlanamamıştır. Sonuç yine de güzeldir. Ayrıca 'faşistlere, zamlara,, zulümlere öy yök', "Ali Varol Başkan olmaz" şeklindeki duvar yazılamalarının yanı sıra çeşitli sloganları içeren pankartlar yazılıp semtin çeşitli yerlerine asılabildi. Bugün Gültepe'de "Dev-Genç halkımızla elele" sloganı maddi bir güç haline dönüşmüş, tüm oportünist ve revizyonistler tereddüt olmuştur. Mücadememiz daha da örgütlü bir şekilde devam edecektir.

Karabağlar'da, bu semti-mizi kendilerine us yapmaya çalışan ve Ülkü Ocaklarında yuvallanan faşistlere karşı aktif bir şekilde mücadele edilmesini yanı sıra, bir avuç faşistin kitlelerden, saldırı ve Oligarşinin sivil kirak katilleri olduğu teşhir edilerek teccirine katılmıştır. Bu amaçla "Karabağlar faşistlere üs olmayacak" "Zam-Zulüm-Zindan, İşte Faşizm budur", "Gün Faşist Zulme ve Pahalılığa karşı direniş günüdür" v.b. sloganlar pankartlarla çeşitli mahallelere, asılmış, iki defa bildiri dağıtılmış, duvar gazeteleri çıkarılarak çeşitli köşe başlarına ve kahve duvarlarına asılmıştır. Cumhu-

ANTALYA

"Gerçekleştirebildiğimiz yerlerde DİRENİŞ KOMİTELERİ kurduk. Direniş Komitelerini oluşturamadığımız yerlerde ise çalışmalarımızı, var olan Direniş Komitelerinin çalışmasını alanlarını genişleterek veya merkezlerdeki Direniş Komitelerine bağlı olarak sürdürdük... Tüm bu çalışmaları yetersiz ve eksik buluyoruz. Bunun nedeni arkadaşlarımızın ideolojik politik düzeylerinin düşüklüğü, bunun sonucu örgütlü ve disiplinli bir kolektif çalışma anlayışını kavrayamamasıdır."

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası, içinde bulunduğumuz partileşme sürecinde, en geniş kitle çalışmasını içindeki en dar kadro çalışmasını hayata geçirmede önemli bir sığınma platformu olarak öncel, somut bir siyasi görevdi.

Bizler çalışmalarımızı bu perspektiften ele alarak sürdürmeye çalıştık. Bu doğrultuda gerçekleştirebildiğimiz yerlerde DİRENİŞ KOMİTELERİ oluşturduk. Direniş Komitelerini oluşturamadığımız yerlerde ise çalışmalarımızı, var olan direniş komitelerinin çalışma alanlarını genişleterek veya merkezlerdeki direniş komitelerine bağlı olarak sürdürdük. Bu çalışmalar sırasında DEVRİMCI YOL DERGİSİ yoğun bir şekilde caddelelerde, sokaklarda, kahvelerde ve köylerde satıldı. Dergi satışları kampanya sırasında iki kat arttı. Gerek Antalya merkezine bağlı gerekse ilçe ve köylerin bazılarında kahve toplantıları ve sohbet toplantıları yapıldı. Bu toplantılarda faşist baskılar, zamlar, pahalılık, en geniş bir biçimde anlatıldı ve somut örneklerle tartışıldı. Aynı zamanda tüm Antalya çapında DEVRİMCI YOL 4.

OZEL SAYI'da yazılanlar doğrultusunda her tarafa faşist zulmü, pahalılığı teşhir eden ve somut siyasi hedefler gösteren yazılamalar yapıldı. Bu arada Antalya'da Üçkaplılar'da kale duvarlarına asılan "Faşizm; Zam, Zulüm, Zindan Demektir" "Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direnelim" yazılı pankartlar, polislin bir kaç defa stentlerle gelip indirme girişimlerine rağmen hala asılı duruyor. Kampanya sırasında çıkarılan afişler sayısal olarak yetersiz olsa da tüm çevreye yaygın bir şekilde yapıldı. Bütün bu çalışmalarımız sırasında oligarşinin resmi ve sivil güçleri boş durmadılar. Bizleri engellemek için ellerinden geleni esirgemediler. Ancak elbetteki gerekli cevaplarını ve derslerini de aldılar.

Tüm bu çalışmaları bizler esas olarak yetersiz ve eksik buluyoruz. Bunların yanında tasarlayıp da gerçekleştiremediğimiz şeyler de vardı. Örneğin Gündoğmuş ve Alanya'da yapmayı tasarladığımız mitingler daha hazırlık aşamasında, arkadaşlarımızın, düşünce bazı oyunlarla tutuklanmasından sonra gerçekleştirilemedi. Daha başkaca yapabileceğimiz ve yapmamız gereken pek çok

şeyi de gerçekleştiremedik. Bunun nedenlerini ise esas olarak iki noktada tespit ediyoruz. Birinci nokta, arkadaşlarımızın ideolojik politik düzeylerinin düşüklüğü, bunun sonucu örgütlü ve disiplinli bir kolektif çalışma anlayışını kavrayamamasıdır. İkinci nokta, Kampanya sırasında çalışmalarımızın en yoğun olması gerektiği bir dönemde gerek oligarşinin saldırıları, gerekse elde olmayan bazı gelişmeler bazı arkadaşlarımızın çalışmalarına katılmaması veya katılmamak zorunda kalmasıdır.

İşte bunların ışığında önümüzdeki dönemde esas olarak gerçekleştireceğimiz şeyleri şöyle tespit ediyoruz: Devrimci Yol Dergisinde yazıldığı ve bizzat somut pratiğimizde de gördüğümüz gibi arkadaşlarımızın somuta ilişkin ideolojik teorik konularda yetkinleşmesini sağlamak ve onların çok yönlü siyasi pratik içerisinde pişirmesi gerçekleştirebilmek. Yani partileşme sürecinde olan bir hareketin sempatizanları olarak, ideolojik birliğin yaratılması sorununu siyasi pratiğimizde temelinde gerçekleştirmeye çalışmaktır.

“Yazarken ya da konuşurken,
daima sıradan işçiyi
düşünmek gerekir;
sıradan işçi seni anlamalı,
çağrına inanmalı ve
seni kararlılıkla izlemelidir.

Kime yazdığını ve
kime konuştuğunu
düşünmek gerekir!..”

GEORGI DİMİTROF

(...)

Sonra, kitlelerin anlayacağı bir dille konuşmayı öğrenmezsek, kararlarımızın geniş kitleler tarafından kavranması imkânsız olacağını gözönünde bulundurmak gerekir. Biz, somut olarak, kitlelere yakın, anlaşılır bir biçimde konuşmayı becermekten uzacağız. Biz ezberlenmiş ve soyut formüllerden henüz vazgeçemiyoruz. Gerçekten de bildiri, gazete, karar ve tezlerimizi gözden geçirirseniz, bunların çoğunlukla, sıradan işçiler tarafından şöyle dursun partili işçilerimiz tarafından bile güç anlaşılacak bir dille yazılmış, ağır bir anlamla açıklanmış olduğunu görürsünüz.

Yoldaşlar, özellikle faşist ülkelerde bu bildirileri yayan ve okuyan işçilerin hayatlarını tehlikeye soktuklarını düşünecek olursak, verilen kurbanların boşa gitmemesi için bildirileri kitlelerin anlayacağı bir dille yazmamız gereğinin nedenini daha açık bir şekilde anlarız.

Bu konu aynı zamanda sözlü ajitasyon ve propagandamızı da ilgilendirir. Bu bakımdan son derece içtenlikle itiraf etmeliyiz ki, faşistler çok kere birçok yoldaşlarımızdan daha becerikli ve daha esnek çıkmaktadırlar.

Örneğin Hitler iktidara gelmeden önce Berlin'de işsizlerin yaptığı bir toplantıyı hatırlıyorum. Bu toplantı Skilârek adında tanınmış bir dalavereci ve vurguncu kardeşlerin yargılandıkları zamana rastlamaktadır. Yargılama birkaç ay sürmüştü. Toplantıda söz alan nasyonal-sosyalist konuşmacı bu yargılama, demagoji amaçları için yararlandı.

O, Skilârek Kardeşler tarafından yapılan dalavereleri, rüşvetleri ve diğer suçları belirterek, onlara karşı açılan davanın aylarca süreceğini söyledi ve bu mahkemenin Alman halkına kaç bin marka mal olduğunu hesapladıktan sonra hazır bulunanların coşkun alkışları arasında Skilârek Kardeşler gibi haydutların, işi hiç uzatmadan kurşuna dizilmesi, mahkeme için harcanan paraların ise işsizlere verilmesi gerektiğini söyledi.

Komünistlerden biri ayağa kalkıp söz istedi. Başkan önce bu isteği reddetti, fakat komünistin ne söyleyeceğini işitmek isteyen dinleyicilerin baskısı altında kendisine söz vermek zorunda kalmıştı. Bu komünist kürsüye çıkınca hazır bulunanların hepsi komünist konuşmacının ne söyleyeceğini sabırsızlıkla beklemeye koyuldu. Fakat o ne söyledi?

Konuşmacı yüksek ve gür sesle şunları söyledi: “Yoldaşlar Komünist Enternasyonalin oturumu biraz önce sona erdi. O, işçi sınıfına kurtuluş yolunu gösterdi. Yoldaşlar, Enternasyonalin önünüzde koyduğu başlıca görev, “İşçi sınıfının çoğunluğunu elde etmek” tir. Oturum işsizler hareketinin “siyasallaştırılması” gerektiğini gösterdi. Oturum bu hareketin daha yüksek bir düzeye çıkarılması çağrısını yapmaktadır...”

Konuşmacı konuşmasını bu ruhta sürdürerek, nerhalde bu yolla oturumun gerçek kararlarını “açıkladığını” sanıyordu.

Böyle bir konuşma işsizlerin benliğine egemen olabilir miydi? İlk önce kendilerini siyasallaştır-

mak, sonra devrimci nitelik kazandırmak, ondan sonra da hareketlerin daha büyük bir düzeye çıkarma amacıyla kendilerini seferber etmek için hazırlık yaptığı, işsizleri tatmin edebilir miydi?

Toplantı salonunun bir köşesinde dururken, nasıl hareket etmeleri gerektiğini anlamak için komünisti dinlemeye can atar. İşsizlerin esnemeye ve açık hayal kırıklığı göstermeye başladıklarını acıyla seyrediyordum. Bundan dolayı başkanın sonunda bizim konuşmacının sözünü kabaca kesmesine ve toplantıdakilerin bu hareketi protesto etmemesine hiç şaşmadım.

Ne yazık ki, bu yürüttüğümüz ajitasyonlarda görülen tek olay değildir. Bu gibi olaylar yalnız Almanya'da olmamıştır. Yoldaşlar, bu biçimde ajitasyon yapmak, kendine karşı ajitasyon yapmak demektir. Bu gibi, izin verin, çocukça ajitasyon yöntemlerine, daha ağır ifadeler kullanmayayım, kesin olarak son vermenin zamanı gelmiştir.

Raporumu okuduğum sırada başkan Kuusinen yoldaş kongre toplantı salonunda bana yollanan, sözü edilmeye değer bir mektup aldı. Mektubu yüksek sesle okuyayım:

“Kongre önünde okumakta olduğunuz raporda bir soruna, yani Komintern'in bütün karar ve karamamelerinin bundan böyle yalnız hazırlıklı komünistlerin değil, fakat aynı zamanda hiçbir hazırlığı olmayan her emekçinin de Komüninternin ürünlerini okurken komünistlerin ne istediklerini ve komünizmin insanlığa ne gibi yararlar sağladığını derhal

kavrayabilmesi amacıyla, anlayacağı bir biçimde yazılması sorununa değinmenizi rica ederim. Yüksek makamlardaki partili işçilerden bazıları bunu unutuyorlar. Kendilerine, komünizm yanına ajitasyonu anlaşılır bir dille yürütmelerini hatırlatmamız, hem son derece kesin olarak hatırlatmamız gerekir...”

Bu mektubu tam olarak kimin yazdığını bilmiyorum. Ancak bu yoldaşın mektubunda milyonlarca işçinin düşünce ve isteğini ifade ettiğine şüphe etmiyorum. Yoldaşlarımızdan bir çoğu yükselten atma ifadeleri, kitlelerin anlamadığı formülleri ve tezleri ne kadar fazla kullanırlarsa, ajitasyon ve propaganda işini o derece daha iyi yürüteceklerini sanıyorlar; oysa onlar, içinde bulunduğumuz dönemin en büyük önder ve işçi sınıfının teoris-yeni Lenin'in her zaman kitlelerin en kolay anlayacağı dille konuşup yazdığını unutuyorlar.

Herbirimiz şu basit kuralı bir yasa, bir bolşevik yasası gibi kesinlikle benimseyip kavramalıyız:

Yazarken ya da konuşurken, daima sıradan işçiyi düşünmek gerekir; sıradan işçi seni anlamalı, çağrına inanmalı ve seni kararlılıkla izlemelidir. Kime yazdığını ve kime konuştuğunu düşünmek gerekir!..

(...)

* Bu yazı Dimitrov'un Komünist Enternasyonel 7. Dünya Kongresinde 13 Ağustos tarihinde yaptığı konuşmasından alınmıştır. (Bak: Seçme Eserler, Cilt I, Sf: 297 - 300 - Temel Yayınları)